UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly
West of Winnipeg
10967 - 97 Street
Edmonton, Alberta, Canada
Phone: 422-5708

RETURN REQUESTED

Річна передплата
в Канаді — $4.00
Окреме число: 10 центів

Українські Вісті

UKRAINIAN NEWS

1867 1967

1867 1967

7
ВЕРЕСНЯ, 1967
Число No. 36
тижневик "УВісті" виходить щочетверга в Едмонтоні
Рік XXXIX Vol. XXXIX
SEPTEMBER 7, 1967

Учасники конференції арабських провідників у Хартумі, Судані, (від ліва): Файсал, король Саудської Арабії; Насер, президент Єгипту; Абдула аль-Салляль, президент Ємену; Сабаг аль-Салім, емір Кувейту, і Раман Ареф, президент Іраку. Інші провідники стоять позаду.

КОНФЕРЕНЦІЯ АРАБСЬКИХ ПРОВІДНИКІВ

В Хартумі (Судані) закінчилися наради королів і президентів арабських держав, на яких порішено, що тепер їм не під силу починати нову війну з Ізраїлем. Єгипет пішов за тими, що доряджують радше політичну ніж мілітарну розв'язку проблем на Середньому Сході.

Президент Насер сказав, що Єгипет покищо не здібний починати нову мілітарну офензиву, щоб відзискати втрачені території. Арабські держави повинні тепер будувати свою силу і спрямувати зусилля на дипломатичну ділянку. Однак Насер не вирікся думки, щоб пімститися на Ізраїлеві силою зброї.

Переговорів з Ізраїлем шукає передусім йорданський король. Йордан терпить найбільше. Ізраїль зайняв найбагатшу частину Палестини, а другою важливою справою є сотки тисяч арабських утікачів, яких Йордан хоче повернути на окуповані землі, що вимагає угоди з Ізраїлем.

Арабська жінка — поворотець з Йордану до Палестини несе на голові свої речі.

Безбожники відкрили релігійність у СССР

В Казані, советському 900,000-му місті над Волгою, запитували 4,710 осіб, чи вони релігійні. Запити переводило 400 студентів Казанського університету й медичного інституту, і ці обслідування тривали два роки. Вони були перші того роду і вислід їх перший раз появився друком.

"Наука і релігія", офіційний журнал советських безбожників, який проголосив вислід обслідувань, не сказав, чому він це зробив, однак ціллю обслідувань було, мабуть, остерегти, що релігія все ще має багато визнавців в комуністичній країні, де від 50 років ведеться кампанія, щоб знищити віру в Бога.

Обслідування виказали, що із числа 4,710 запитуваних осіб 989 (21%) сказали, що вони визнають таку або іншу релігію.

Можна припускати, знаючи советську дійсність, що між запитуваними були тихі визнавці віри в Бога, які побоялися явно зачислити себе до релігійних.

Анкета виявила, що лише 3% з тих, що заявили себе релігійними, були молодші як 30 років. Інший вислід, який можна було передбачити, був такий, що між релігійними нараховано 81 проц. осіб жіночого роду.

—o—

Евакуація цивільного населення з Ганой

Советський кореспондент в Ганой, столиці Північного В'єтнаму, подав вістку до московської "Правди", що населення Ганой докладно виконує наказ влади й залишає місто.

Кореспондент А. Василієв подав частину евакуаційного наказу, який каже:

"Не є виключене, що ворог буде пробувати знову бомбардувати внутрішні дільниці міста. Армія й населення мусять негайно приготовитися до бою, щоб покарати ворога й завдати йому навіть більший удар".

Східнонімецьке повідомлення з Ганой каже, що кооперативні крамниці, фабрики, уряди та інші установи виевакуйовано з чотирьох міських кварталів, бо "американські літаки бомбардували північні й східні передмістя".

Майже половину 2,000,000-го міста Ганой евакуйовано вліті минулого року.

Арабська нафта буде плисти на Захід

Арабські провідники дещо злагіднили політику і на конференції в Хартумі погодилися почати знову продукцію нафти. Прибутки з нафти будуть зужиті на "будову сили".

Цим рішенням араби скасували заборону продажу нафти для Злучених Держав, Британії й Західної Німеччини. Заборону наложено в червні під час війни на Середньому Сході. Араби осудили три держави, що вони помогли Ізраїлеві зайняти землі від Суезу по Сирію.

Араби хочуть переговорювати, щоб довести до якогось полагодження спору. Однак не хочуть вести переговори з Ізраїлем, а в Об'єднаних Націях або зі Злученими Державами.

Ізраїль давніше сказав, що мирові переговори мусять відбутися тільки між Ізраїлем і арабами, і то з кожною арабською державою окремо. Ізраїль не хоче посередників.

Висока конференція в Хартумі однодушно порішила, що всі чужі бази мусять зникнути з арабської землі. Бази мають ЗДА, Британія і Франція.

В Хартумі прийнято плян Кувейту, багатого в нафту, щоб створити допомоговий фонд в сумі $392,000,000. З того фонду обіцяно Насерові $256,000,000 і Йорданові $122,000,000.

—o—

ПІКЕРСҐІЛ ВИХОДИТЬ З КАБІНЕТУ

Міністер транспорту Пікерсґіл вийде з кабінету, щоб стати першим президентом Канадської транспортової комісії. Цю установу створив парлямент минулої зими й вона ще не сформована.

—o—

ПОГРОЗА

Батьки Віктора Гофмана, якого обвинувачено за убивство дев'яти членів родини на саскачеванській фармі, дістали погрозливого листа від якоїсь примхуватої людини, щоб вони "забралися з Канади". Лист також висловлює бажання, щоб поліція "прибила Віктора цвяхами до стіни і стріляла в нього цаль за цалем".

Дев'ять кандидатів на лідера

Тиждень вирішень для консервативної партії

В Торонті 5 вересня почалася конвенція прогресивно консервативної партії, яка закінчиться в суботу вибором нового провідника. Однак, можливо, навіть важніші рішення западуть до часу вибору лідера. В підкомітетах відбуваються живі дискусії над політикою партії. Підкомітети передадуть свої звіти головному комітетові із 400 членів, який оформить політику й програму партії і запропонує її на пленумі.

У пресі з середи появилися деякі рекомендації підкомітетів. Подамо одну з них. Конституційний комітет запропонував доповнити Канадський закон про Громадянство, щоб "усунути тавро громадянства другої кляси ,причеплене натуралізованим канадцям".

Торонтський адвокат Дейвід Вордла сказав, що натуралізований канадець автоматично втрачає своє громадянство, якщо він добровільно виїде з Канади, за винятками, коли виїде хворий рятувати здоров'я, або його перенесуть на працю поза Канадою. Але й тоді мусить вернутися до Канади до 10 років.

Ця "несправедлива ситуація", сказав Вордла, заіснувала від 1945 року. Вона не відноситься до канадців з уродження або натуралізованих громадян, що приїхали до Канади перед 1945 роком.

Проте на недавній конференції політичних мислителів партії намічено основні риси політики консервативної партії. Вони прийняли поняття двох націй, які становлять Канаду: англійці і французи. Інші національні групи можуть включитися в одну або другу групу.

Найцікавіше є питання, чи Діфенбейкер виставить свою кандидатуру на лідера. Він давніше сказав, що готов бути кандидатом в такому випадку, коли побачить, що провід партії може дістатися в невідповідні руки.

Переважає думка, що Діфенбейкер підпре одного з кандидатів, і тим кандидатом є Доналд Флемінг, торонтський адвокат і міністер фінансів в уряді Діфенбейкера. Однак, кажуть, Діфенбейкер є супротивний виборові манітобського премієра Робліна, прем'єра Нової Скошії Стенфілда, і Дейві Фултона, кол. міністра справедливості.

Один колишній західний міністер в кабінеті Діфенбейкера сказав, що він переконаний, що Діфенбейкер має в пляні вийти достойно з проводу партії і прийняти на себе ролю старшого державного діяча в партії.

Діфенбейкер дістав погрозливу телеграму

В Торонто почалася консервативна конвенція для вибору провідника партії — з відомими провокаціями в таких випадках.

На конвенції кружляє телеграма, в якій консервативному лідерові Діфенбейкерові погрожують "неприємним почастунком", якщо він не усунеться від проводу партії в користь манітобського прем'єра Робліна.

Телеграма підписана іменем вінніпезького адвоката Моріса Арпіна, організатора кандидатури Робліна, який заперечив, що він післав таку телеграму або щось знає про неї. Про цю телеграму повідомив Арпіна Томас Ван Дусен, екзекутивний помічник Діфенбейкера.

Арпін сказав, що він звернувся до телеграфічної компанії з домаганням, щоб перевела слідство.

—o—

Підвишка вчительськх платень в Алберті

Представник Т-ва албертських учителів Дж. Берлянд сказав, що учителі в провінції дістануть в 1967 р. найбільшу підвишку платень від довгого часу. Підвишка винесе 10 до 12 проц. понад платню в минулому році.

"Це найліпший рік за сім або вісім минулих років".

Учителеві в сільській шкільній дивізії з двома роками підготовки, минулого року оферували найменше $4000 і найвище $6,289. Нова угода дає $4,468 найменше і $7,045 найвище.

В Едмонтоні й околиці найнижча платня була $3,779 і найвища $6,300, а цього року буде $4,370 і $6,962.

—o—

Нижчі ціни ліків?

Канадське населення платить від 1 вересня нижчу ціну ліків наслідком скасування 12%-ого федерального податку від продажу фармацевтичних виробів.

Фармацевтичні фабрики перенесуть знижку на гуртівників і аптики, однак президент товариства фабрикантів д-р В. Віґел застерігся, що 12-процентова знижка відноситься лише до ціни фармацевтичних компаній. Компаніям приходить лише $37\frac{1}{2}$ центів за їх товар від кожного доляра, який консумент платить в аптиці.

Значить, консумент дістане меншу знижку як 12%.

—o—

3,283 милі човнами з Алберти до Монтреалю

Прем'єр Пірсон і державний секретар Лямарш привітали в Оттаві перед парляментом понад 60 мандрівників 100-ліття, які ріками й озерами зробили на човнах понад 3000 миль від Ракі Мавнтен Гавз у західній Алберті до Оттави. Перед ними того дня стояло ще 280 миль дороги і п'ять днів плавби.

Ці здорові молоді люди плили дев'ятьома човнами, кожний човен мав мандрівників з іншої провінції. Вони змагалися за першенство. Напереді весь час були манітобці, за ними спортовці з Бр. Колюмбії, на третьому місці албертійці ітд. Вони пустилися в дорогу 24 травня і в Оттаві були 30 серпня. Весь час вони веслували руками й переносили свої човни на раменах й головах, нераз кільканадцять миль з води на воду.

Вибори в Онтеріо в жовтні

Прем'єр Джон Робартс проголосив провінційні вибори на вівторок 17 жовтня.

Пригадавши, що його прогресивно - консервативний уряд був вибраний чотири роки тому, він сказав: "Бачу перед нами великі завдання, до яких треба взятися з усією енергією й винахідливістю, якої нам не бракує". Тому "попрошу населення провінції забезпечити урядові базу, з якої можна піднятися цих великих завдань".

—o—

6,000 ЧЕРВОНИХ ШПИГУНІВ

Західнонімецька влада обчисляє, що 6,000 комуністичних шпигунів працює в Західній Німеччині, передусім советських, східнонімецьких і чеських. В минулих двох роках засуджено ледве 250 таких агентів.

Бійка в Лондоні між китайцями й поліцією

Відносини між комуністичним Китаєм і Британією напружені до тієї міри, що може прийти до зірвання дипломатичних взаємин, які й так ніколи не були нормальні.

Почалося з Гонґ Конґу. За намовою Пекіну, китайська комуністична чернь від кількох місяців демонструє в Гонґ Конґу, стріляє, кидає бомби, нищить підприємства комунальних послуг, щоб понизити престиж британської влади, викликати анархію й захопити місто. Поліція й військо присмирили комуністів кожного разу.

З помсти за Гонґ Конґ, Мао-ві ґвардійці напали в Пекіні на будинок британського посольства, зруйнували частину забудувань, спалили документи посольства й побили ввесь британський персонал. Пекін перервав телеграфічне й телефонічне получення посольства з Лондоном.

Британський уряд вислав протест до Пекіну, на який не дістав відповіді. В Лондоні заборонив персоналові китайського посольства виїздити далі як п'ять миль від будинку посольства. Китайська леґація запротестувала проти тієї заборони.

Серед того прийшло в Лондоні до бійки між 30 китайцями і поліцією, яка протривала 15 хвилин і в якій були поранені по обох сторонах. Бійку зчинили китайці перед будинком посольства, напавши на прохожого англійця, який на вулиці вибив "біблію" Мао з рук якогось комуніста. Вибігли китайці з будинку посольства з сокирами, залізними дрючками, палками й кількома револьверами. Поліція з великим трудом перемогла озвірілих китайців.

Другого дня Пекін відплатив Британії. Він взяв під домашній арешт весь персонал британського посольства — 24 дипломатів, 14 жінок, 15 дітей і кореспондента Ройтера.

Червоні ґвардійці схопили Доналда Ґопкінса, британського головного дипломата в Пекіні, примусили його глибоко їм кланятися і старалися обстригти йому волосся. Ґопкінс сконтактувався з Лондоном через британську амбасаду в Парижі і британський міністер закордонних справ особисто заслав протест до Пекіну.

—o—

У В'єтнамі відбулися вибори

В неділю відбулися в Південному В'єтнамі вибори президента республіки, його заступника і сенату. На президента вибрано ген. Нґуен Ван Тію, який дістав 33.5% голосів. Голосувало коло 3,500,000 виборців. Заступником президента обраний прем'єр ген. Кі.

Також вибрано сенат із 60 членів. 137 членів палати послів виберуть 22 жовтня.

Опозиційні цивільні кандидати закинули урядові виборчі надужиття.

Короткі вісті

• **Квебекський** прем'єр Джансон сказав, що Експо-67 буде мати $300,000,000 недобору, з чого провінція Квебек заплатить $100,000,000.

• **Едмонтон** дістав флуоризовану воду до питття від четверга, 31 серпня.

• **Війна** у В'єтнамі коштує Злучені Держави 20 більйонів долярів річно і може дійти до 30 більйонів.

• **Ген. Вестморленд,** начальний вожд американської армії у В'єтнамі, передасть команду ген. Абрамові й вернеться до ЗДА, де дістане інший приділ. Кажуть, що секретар оборони Мекнемера незадоволений з його ведення війни у В'єтнамі.

• **В Індонезії** уряд замкнув 15 банків у трьох днях, бо вкладники кинулися вибирати гроші, щоб купити за них чужу валюту.

• **В ізраїльських** урядових колах сказали, що Росія замінила всю мілітарну зброю, яку Сирія втратила у війні в червні. Також відбудувала більшу частину повітряної фльоти, танків і гармат, які втратив Єгипет.

• **Альжирія** сконфіскувала й перебрала на свою власність п'ять американських нафтових компаній. Це помста проти західних "приятелів" Ізраїлю.

• **"Лідер-Пост",** часопис в Ріджайні сказав, що прем'єр Тетчер цими днями заповість нові вибори в Саскачевані.

• **Визначний** совєтський науковець сказав у Москві, що СССР буде готовий співпрацювати зі Злученими Державами в майбутніх дослідженнях надземних просторів, які будуть вести люди в ракетах.

• **Цього тижня** відбудуться величезні повітряні маневри над 23 американськими стейтами.

• **У ЗДА** подорожчає срібло, з $1.65 за унцію на $2.25 або навіть $2.50.

• **Два бандити** зрабували $80,000 на поїзді, коло 20 миль від Монтреалу, як був у дорозі. Вони зв'язали поштового службовця, що єдиний був у вагоні.

• **У Ванкувері** 42-літня Ґрейс Фишер призналася в суді, що вона вкрала в банку $260,000 на протязі десяти років. Вона була головним екавнтентом в одному з відділів Монтреал Банку.

• **Румунський** міністер закордонних справ Манеску буде президентом найближчої асамблеї Об'єднаних Націй.

У катедральній церкві св. Йосафата в Едмонтоні

в неділю 17 вересня сьвяткуватимуть храмове свято. З цього приводу буде о 10-ій год. ранку архиєрейська Літургія, що її відправить Преосвященний Владика Ніл у співслуженні духовенства. Після цього, о год. 12.30 почнеться в парафіяльній залі празничий обід.

Отці душпастирі запрошують до численної участи в торжестві.

ВІД ЛОГІКИ РЕЧЕЙ ДО НАЦІОНАЛЬНОЇ ГІДНОСТИ

Антін В. ІВАХНЮК

Друга, остання стаття

1. ОРІЄНТАЦІЯ НА ЧУЖІ СИЛИ

Безпідставно ред. П. Кравчук кидає відомий наклеп, буцімто такі, як Рахманний, «завжди орієнтувались на чужі сили, завжди комусь служили, завжди запрошували інтервентів, щоб їм допомагали встановити як вже не владу, то принаймні її видимість».

Наголошування на «таких, як Рахманний» і редакційна «Профанація канадського ювілею» в цьому ж самому числі торонтської комуністичної газети вказують, що тут мова про 1940-і роки та про «горезвісну бандерівсько-бульбівську УПА, що була створена при активному сприянню гітлерівців» і «яку прокляв український народ за ці страшні злочини, які вона заподіяла йому в 1940-х роках».

Поминаємо те, що ця редакційна стаття — звичайний пашквіль і донос, але хочемо поставити цю справу ясно, бо й від рядових членів ТОУК, яких не підозріваємо у злобі, чули ми такі твердження.

Удаймося до мови фактів, чи, за Кравчуковим висловом, до логіки речей, щоб не ходити пропагандивними манівцями.

Ми переконані, що Україна не була б потерпіла такого страшного знищення від німців і від Москви, якщо б не було московсько-берлінського договору 1939 р. Він дав можливість німцям з допомогою Москви (невтральність Москви у війні німців з альянтами, допомога харчами та іншими матеріялами, конечними для німців) насамперед упоратись із західніми державами, тодішніми союзниками Польщі. Розбивши західні держави, Гітлер став дуже скоро готуватись до походу на СССР. Для Москви, як і для прогресивних редакторів це дуже неприємна сторінка і вони про неї мовчать чи деколи виправдують Москву наївною діялектикою. Вину ж за нищення України спихають повсякчас на «запеклих націоналістів» за здогадну співпрацю з німцями.

Як же ж насправді було?

Правда, з німцями йшли два українські легіони, один з них під командою Романа Шухевича. Цей легіон скоріше за німців добився до Львова (доказ, як «доблесня» червона армія давала доброго драла!).

На жаль, тоді сливе ніхто не міг угадати німецьких замірів щодо України. Не прикладаючи ваги до Гітлерової книжки «Майн Кампф», українці, знову ж таки, на превеликий жаль, жили тільки вірою своїх невиправданих надій.

Одначе, не зважаючи на різну оцінку дій тодішніх українських націоналістів, вони поставили німців перед доконаний факт, відновивши (проголошенням у Львові) українську державну незалежність.

Які ж були наслідки цього проголошення? Уже в липні (пригадаймо, що війна почалась 22-ого червня) німці відтягли обидва легіони з України до Німеччини (Франкфурт на Майні), бо ці легіони не хотіли воювати за німецькі цілі. Звідси, після вагань щодо дальшої долі леґіонів, їх кинуто на Білорусь, де незабаром стали їх роззброювати, а старшин виарештовувати, бо ці леґіони не хотіли бути сліпим знаряддям у німецьких завойовницьких плянах.

Теж улітку (липень 1941) почались арешти провідних членів ОУН (між іншими — Стецька, Ільницького, Ребета та інших), а восени (15 вересня) німці стали виарештовувати загал не тільки членства ОУН, а й інших українських діячів.

Проте такі провідні люди націоналістичного руху, як М. Лебедь, Р. Шухевич, М. Прокоп та інші, не дали себе схопити і пішли в підпілля ставити заново організацію, щоб згодом можна було зорганізувати спротив.

Лебедь очолив рух спротиву, бо Бандеру арештовано. За Лебедем німці розписали гончі листи, поставивши на його голову велику грошову нагороду. У Києві німці розстріляли поета Ольжича (сина поета Олеся Кандиби), поетку Телігу, ред. Рогача та багато інших, а на шибеницях висіли члени підпілля за приналежність до «бандерівського руху» ("Бандера-Бевеґунг") і за переховування жидів.

У світлі цієї логіки речей — яка ж це була співпраця з німцями? Річ ясна, тим ми не заперечуємо, що були й такі, хто з різних причин і мотивів вислуговувався німцям, як і взагалі кожному займанцеві. Це буває у кожного народу. Для прикладу — була за німців і жидівська поліція, яка допомагала німцям винищувати своїх же жидів; були теж сталінські помічники в українського народу, які допомагали йому у винищуванні своїх рідних братів. У кожного народу є злочинці, але ніхто їхніх злочинів, коли він чесний із собою та з логікою речей, не кидає на цілість.

Саме про цілість тут говоримо. Сьогодні, після 20 років звишком, можна все це провірити на основі документів чи свідчень багатьох людей, і не послуговуватися впертою постійно брехливою ворожою пропагандою. До такої брехливої пропаганди треба зарахувати насамперед сталінську, з якої обіручки користались і ред. Кравчук, і взагалі прогресивні редактори та проводирі, обманюючи довірливих рядових членів ТОУК. Тож твердження ред. Кравчука про «холуїв», про «пахолків» тощо своїм вістрям спрямоване також і проти нього самого. За логікою злочинів розвінчаного Сталіна та його помічників, що винищили ввесь український комуністичний кадр на Україні, а теж і КПЗУ, можна говорити, що ред. Кравчук орієнтувався тільки на чужі сили, на Москву, дарма що він її зве братньою. Мова фактів, як це він раз висловився, дуже уперта річ.

Як народ «прокляв» УПА, видно зі споминів Д. М. Медведєва «Сильні духом» (Львів 1955). Не зважаючи на пропаґандивні цілі тієї книжки, з неї видно, що його партизани мусіли чіпляти на себе тризуби та вдавати «бандерівців», щоб продертись на захід. А скільки лиха начинили такі «упівці» за рахунок УПА, видно з книжки.

А скільки української інтелігенції Волині німці вистріляли, як закладників, за замах Кузнєцова (до речі, талановитого розвідувача-партизана) на Павля Даргеля, хоч, начебто, ввесь час полював на Коха. Адже Кузнєцову «з кишені його випав на мостову бумажник» (стор. 275) і партизани боялися, щоб він «не залишився непоміченим» (277), бо в ньому був зфабрикований лист ніби українського націоналіста (278). І як автор далі пише, «арештовано і розстріляно 38 українсько-німецьких націоналістів, в тому 13 працівників так званого 'всеукраїнського гестапо'...» і «такі вісті не могли не викликати в нас почуття задоволення».

Нічого собі герої! А скільки в цьому правди про "українсько-німецьких націоналістів" може сказати кожний, хто тоді був у Рівному.

Дивно якось, що прогресивні редактори мовчать про куди страшніші злочини «батька народів» — Сталіна. Його не проклинають. Причина? Адже ж їм ніяково, бо вони, і поготів ред. Кравчук, писали пеани на його честь із своїх поїздок по Україні.

Чорногорський комуніст Мілован Джілас, великий убожнювач Сталіна та Росії, вже за першої своєї поїздки побачив голу дійсність на Україні — російський шовінізм і обмосковлювання України (книжка англійською мовою п.з. «Розмови зі Сталіном») і написав про це. Оце і чесність та особиста гідність людини-комуніста, за що просидів дев'ять років у комуністичній тюрмі, хоч і був заступником Тіта.

2. НАЦІОНАЛЬНА ГІДНІСТЬ

Щоб доказати свою, тобто —прогресивних організацій і свою власну, національну гідність, ред. П. Кравчук пише про недалеке 60-річчя до "появи української (його підкреслення — ai) газети «Червоний прапор». Він підкреслює, що вона появилася за «10 років до Жовтневої революції» і що це «говорить про національну гідність і свідомість українських прогресистів (робітників і фармерів)!»

Ми не маємо підстави сумніватись у правдивості цього твердження. Одначе не маємо підстави йому вірити, бо автор не дає для цього доказів, що «предтечі майбутніх націоналістів уперто себе називали рутенцями».

Та от жодні «предтечі», а таки редактори київської «Літературної України» (за 4-те липня ц.р.) з нагоди приїзду двох письменників з Бачки (Югославія) пишуть: «...відомі діячі літератури та культури русинського (наше підкреслення — ai) краю Михайло Ковач та Микола Кочіш». Пробачте, що ж то за дивовижна «русинська» література і безглуздий «русинський край» в устах сучасного українського, до речі — радянського, редактора? Наші бачванці називають себе здебільшого старою назвою — русинами, а свою літературу — "руською" («Руске слово» — газета, «Руска твердиня» — вірш у цій же самій «ЛУ» Миколи Кочіша, а свою головну місцевість — Руски Керестур).

Якщо редактори «Літературної України» такі безпросвітні, то можемо справді й дарувати «предтечам майбутніх націоналістів», що звали себе рутенцями. Адже це наша стара латинська назва.

Та не в тому справа. Ми дивуємось, чому ред. Кравчук хоче спочити на лаврах української національної свідомости та гідности колишніх прогресивних організацій? З того, що і коли він пише та як реагує на невеселі прояви на Україні, бачимо, що він досі стоїть не в чоловій лінії фронту. Він відважується писати куди пізніше, як це вже хтось зробив, і куди обережніше. Він «міцний» тільки проти націоналістів, але українських, не російських!

Про Сталіна, якого він вихваляв в «Українському житті», наважився згадати кількома словами критики аж тоді, як на Україні його давним-давно розвінчали. Про Ірчана написав аж після того, як його «реабілітували», хоч дуже добре знав, що Ірчан був комуністом, а не «запроданцем-фашистом». В його оборону голосу не підняв, принаймні нам невідомо.

Коли з якого півроку до з'їзду письменників у Києві знайшовся в Канаді чесний український комуніст М. Оленюк і підняв на з'їзді ТОУК у Вінніпезі голос проти обмосковлювання України (про це ми вже писали, «УВ», 6 квітня ц.р.), то ред. Кравчук назвав це «істерикою». Перестала для нього бути «істерика» аж тоді, як останній з'їзд письменників України заговорив про це саме на ввесь голос. Тоді й він написав знову куди обережніше, як це говорилось у Києві. Чому?

Він же добре знає, який насправді стан української мови на Україні в школах, в адміністрації тощо. Він знаменито орієнтується, що українці в СССР, поза УРСР, не мають своїх шкіл, своїх газет, журналів, книжок..., і мовчить про це. Зате, скільки ж газет, журналів, книжок, і поготів наукових, видають на Україні російською мовою! Хіба ж росіяни не можуть собі пеердплачувати російських видань з Росії, як це з трудом удається українцям дістати свої книжки з України? Чому ж ред. Кравчук не поінформує своїх читачів і відкрито не запротестує проти таких «братніх узаємин»?

Як Москві було треба, то прогресивні редактори лаяли Тіта американським запроданцем. Тепер те саме роблять щодо Мао, а далі почнуть лаяти румунських комуністів. Який же в цьому український політичний глузд навіть з комуністичних позицій? Хіба що будувати російську імперію під назвою СССР.

Ред. Кравчук засуджує орієнтацію на чужі сили і говорить про потребу національної гідности. Прогресивні читачі хай собі самі знайдуть відповідь, хто орієнтується на чужі сили, забуваючи про національну гідність: національний табір чи ред. Петро Кравчук.

Православний священик став католиком

Православний священик о. М. Сисак склав у Філядельфії визнання католицької віри. Він буде душпастирювати в Пасейкській єпархії, ієрархом якої є єпископ Стефан Кочішко.

В його єпархії є ще чотири священики, які раніш були православного віровизнання. Їхні свячення уважаються дійсними, і ніяких «пересвячувань» не було.

Відвідують албертські відділи ЛУКЖ

(і. п.) Едмонтонські представниці ЛУКЖ — члени крайової та єпархіяльної управи — відбули поїздку по Алберті, відвідавши багато відділів жіночої організації.

Головним завданням відвідин і зустрічей з членством було познайомитися зблизька з працею відділів та поінформувати управи тих відділів про найближчі завдання організації.

Представниці ЛУКЖК у час зустрічів з управами і членством подавали й обговорювали такі справи:

— подбати, щоб при кожній парафії була рідна школа, дитячий садок і навчання катехизму для дітей;

— дбати про культурну працю у відділах ЛУКЖ і скласти належну програму на ввесь рік;

— збільшити членство організації до 10.000 (тепер є близько 8.000).

Крім того, інформували про будову єпархіяльного музею ЛУКЖ в Едмонтоні і про ювілейну книжку ЛУКЖ, що недавно вийшла з друку.

ЛЯК ЛЯ БІШ І ДАЛІ

Відвідини почались у липні. Три делеґатки: Анна Буртняк — заступниця голови крайової управи, Галя Салевич — голова єпархіяльної управи і Марія Демчук — скарбничка поїхали автом до Ляк Ля Біш. Відділ у цій місцевості, хоч чисельно малий, але рухливий і працьовитий. На зборах члени, вислухавши промов едмонтонських делеґаток, вели жваву дискусію. Вони були зацікавлені усіма проблемами організаційного життя, включно з дитячим садком, рідною школою. Головою відділу є п-і Ляхович, а духовним асистентом — о. Є. Мельничук, який дуже багато допомагає в розбудові відділу.

Наприкінці липня А. Буртняк і Г. Салевич поїхали у п'ятиденну поїздку. Почали відвідини у Ллойдмінстері. Відділ, який очолює п-і К. Коляда, невеличкий, проте працює для парафії віддано. Сподіваються збільшити число членів.

З Ллойдмінстеру наші делеґатки поїхали до відділу у Верміліоні, де головою є п-і А. Клюц, а духовним асистентом — невтомний о. протопресвітер І. Черкавський. На зборах були також члени з відділу Фіделиті, де головою є п-і А. Василик. Едмонтонські гості були приємно вражені тим, що на збори прибули самі молоді жінки, які виявили зацікавлення новими ідеями, висказаними обома делеґатками. Відділ цей веде успішно культурно-освітню працю, помагає у веденні рідної школи, де навчає вчителька місцевої школи і член відділу ЛУКЖ.

В Інніcфрі були збори двох відділів: міста Інніcфрі (голова п-і Г. Саїк) і 10 ренджу (голова п-і Е. Лазовська). Господинями зустрічі був відділ 10 ренджу. Духовним асистентом є о. Р. Стародуб. Такі відвідини — сказав він — справді допомагають у праці ЛУКЖ.

Відвідини у веґревильському відділі не відбулися за наміченим пляном. Їх пересунено на 29 жовтня. Наші делеґатки поїхали до Мондеру, де відбуто збори, якими проводила заступниця голови п-і П. Філь. Це один з більших відділів, тепер має 75 членів, веде корисну працю у всіх ділянках життя своєї громади.

Далі делеґатки поїхали до Чіпмену, де на зборах був також відділ з Гіллярд-фармів. Голова відділу — п-і Л. Іванків. Збори були успішні, члени зацікавлені всіми проявами діяльности організації. Можна надіятись, що праця у відділі буде розвиватись гарно.

Едмонтонські делеґатки, хоч були втомлені (це був уже п'ятий день у дорозі), поїхали ще до Лемонту. На збори членства того відділу, де головою є п-і С. Ничка, прибули також гості зі Скаро і Лаймставну.

На окреме запрошення із Делфу їздили туди: А. Буртняк, А. Прийма, М. Демчук і Галя Салевич; зорганізовано новий відділ ЛУКЖ, що має 15 членів, на голову вибрано п-і Дж. Фединяк.

Голова крайової управи Ірина Павлнковська та голова єпархіяльної управи Галя Салевич у серпні відвідали 9 відділів між шляхами ч. 16 і 45.

НОВИЙ КИЇВ І ДАЛІ

Триденна поїздка почалась від Нового Києва. Прибули туди і члени відділу з Левой. Зборами проводила голова відділу ЛУКЖ Нового Києва п-і М. Семенюк. Секретаркою того відділу є п-і Ксеня Самоїл, а скарбничкою — Анна Савчук.

Парафія Вознесення ГНІХ в Новому Києві, заснована ще в 1905 р., одна із найстарших в Алберті. Парохом і духовним асистентом є тепер о. д-р П. Литвин. Відділ ЛУКЖ, створений у 1946 р., був колись одним з найчисленніших. Однак, як подано в їхньому звіті, молодь відходить до міста, шукаючи праці. На цю пору відділ має 35 членів, які спільно ведуть працю. В останніх роках вибудовано нову церковну залю, відділ ЛУКЖ причинився матеріяльно до будови та устаткування кухні.

Відділ ЛУКЖ у Левой має

(закінчення на 5 стор.)

МОТРЯ

Історична повість (17)

БОГДАНА ЛЕПКОГО

Гетьман поклав ніж і виделку на білу, гладку тарілку і дивився у вікно, що маленькими круглими шибками визирало на зелений монастирський город... На вікні стояли глечики з квітами, бо ігуменя без квіток жити не могла, в городі дві чернички підгортали ярину. Їх лиця, зарум'янені від сонця і праці, дивною красою рисувалися на тлі чорної одежі. Довга, поважна одіж лагодила зариси їх тіла й надавала їм гармонії в рухах. «Картина! — погадав собі гетьман. — Чому наші малярі не малюють таких картин?»

Нараз пригадав собі мамині слова, «чи гідний він такої чести?»... Тяжко відповісти...

— Мовчиш? — питалася мати, котра звикла до сповіді сина. Сповідала його не раз, суворіше від усякого сповідника, котрий Мазепу грішника не міг би був відділити від Мазепи гетьмана.

— Що ж я вам маю сказати, мамо, коли ви знаєте мене, як лихий гріш?

— Ой знаю, Іване Степановичу, ой знаю і то не з доброго боку, а лише як грішника нерозкаяного.

— Ви певно на рахунок жінок?

— А хоч би й це. Невжеж тобі не пора сказати шабаш?

— Якого мене создав Господь, такого й має.

— Не треба бути Іваном Мазепою, щоб викручуватися сіном з пивниці. Щось таке, то й твій чура годен сказати. А тобі за булавою пора б забути про юбку.

— Не можу. Краса вражає мене, а краса людська тим паче. Як побачу гарну людину, так ніби новий дух вступає в моє тіло. Почуваю в собі нову охоту працювати, боротися, добувати.

— Отсе і єсть той гріх, той великий гріх. Не для слави Божої і не для спасенія людського працюєш ти, а похоті плотські женуть тебе до праці, з тіла, а не з духа твоя робота свій почин бере. Тільки те, що з духа походить, безсмертне єсть, а тіло тлінь...

Вона вп'ялила в його свої поважні очі і, ніби пригадуючи собі щось, говорила: — Багато ти, Іване Степановичу, одідичив по батькові своєму покійному Степані Миколаєвичу, дай йому, Боже, царствіє небесне. Палкої вдачі був, один вогонь. Але Україну любив і під булавою Виговського гідно за її добро боровся.

— А невжеж я її не люблю? — спитав гетьман.

— Коли б ти її не любив, то я тебе за сина свого не мала б. Але Україна, бачиш, хоче від тебе великої і неподільної любови, щоб ти тільки про неї дбав і більше ні про кого!

— Навіть і про вас, мамо, ні?

— Як треба, то й про мене забудь, не приходь до мене, не гай часу, цілого себе лише їй присвяти, от що!

— Може, воно так, мамо, а може, й ні. Кажуть, що не добре, якщо старий пияк нараз чарку геть відкине.

— Чому?

— Кажуть, що страва йому не буде смакувати, з сил упаде, умре. Отсе я так і про себе гадаю. Коли б я нараз перестав на жінок дивитися, то чи не знікчемнів би я, не постарівся, не збайдужнів до життя? І що ж з того за хосен був би для України?

Ігуменя перехрестилася тричі. — Господи наш, Ісусе Христе, перетерпівший за нас страсті, помилуй нас! — А потім, подумавши хвилину, сказала: — Га, що ж? Роби, як знаєш. Ти в мене стара дитина. Не пора мені тебе на шнурочку водити. Але чи за тими панями та княгинями не забуваєш ти про своє діло?... — І не дожидаючися відповіді, казала дальше: — Забагато марнуєш народу. Погадай, скільки його в тих походах царських вигинуло, скільки при будуванні фортець змарнувалося? Великий гріх береш ти на свою совість, Іване!

Гетьман піднявся з крісла і пройшовся кілька разів здовж келії. Це було питання, котре його дійсно боліло.

— Може, я тебе в надто балюче місце вразила, сину? Прости! — сказала ігуменя, водячи за ним своїми грізними очима.

Гетьман, замісць відповіді, поцілував її в руку. — Так, мамо, ніхто, крім вас, не знає, як мене тая кривда болить.

Він хотів розказати їй те, що бачив нині при будові фортеці. Хотів розказувати спокійно, щоб не бентежити маминого серця, надто чулого на біду і на горе ближнього. Але не міг. Його голос дрижав, як звисоко настроєна струна, то могутнів, як грюкіт весняного грому, то заломлювався і поринав у глибині розпуки. Марія Магдалина повисала на устах Івана Степановича своїми пронизливими зіницями і тоді мати й син робилися одним великим терпінням.

Нараз гетьман припав головою до рук мами: — Мамо, мамо! Яка важка отся моя булава! Яка вона важка, як хрест.

А вона гладила його темне, буйне волосся, на котрім, як на мураві перший іней, білілися срібні нитки і, знімаючи свій зір до образу Розп'яття, що висів на супротивній стіні, казала: — Двигай цей хрест, мій сину, двигай, Господь його на тебе вложив, терпи! Нічого нема вічного на світі, може, й цій кривді недалекий кінець. Може, це й справді Господь антихриста післав, щоб випробувати нас грішних, і хто протерпить до кінця, спасен будет. Він, кажуть, віру нашу святу в поругу подає, як лихий Навуходонозор з чаш святих горілку п'є, в ризах церковних гуляє, народ християнський катує, —терпи! Господь наділив тебе умом не будь-яким, мій сину, може, на тебе зійде Дух Святий, щоб ти щось доброго придумав. Недовгий мій вік на землі, як перейду туди, благати буду Бога за тебе і за нашу віру святу і за ввесь наш народ безталанний. Кріпись!

Квітки в глечиках хилили своє листя від великої спеки, на шибці билася муха, що впала в сітку павука, черниці розходилися з келії трапезної по монастирі, відгуки їх тихої ходи розлягалися по камяних підлогах, як у сні.

Canadian Pacific Airlines

тепер має два додаткові перелети без затримки коротшим шляхом через бігун.

НАЙКОРОТШИЙ ШЛЯХ В УКРАЇНУ

Лиш $84.00 завдатку, щоб полетіли літаком до Харкова, Донецька, Одеси на 14 — 21-денну прогульку й назад. В цьому включена вже оплата за додаткові лети з Келгари або Едмонтону. З Ванкуверу платите лиш $86.00 завдатку (решту сплачуєте догідними місячними ратами).

- До постійних летів без затримки з Едмонтону Canadian Pacific додає рівнож лети без затримки з Ванкуверу та Келгари до Амстердаму (починаючи з дня 25 квітня). Звідти догідні сполуки до дальшої подорожі, зокрема на Україну
- Лет через бігун летунської лінії Canadian Pacific є на 1,000 миль коротший, як шлях через Східну Канаду. Це найкоротший шлях на Україну з Західної Канади, лише з одною зупинкою.
- Обслуга літаків Canadian Pacific є ввічлива й готова помогти у всьому. Обслуга літаків говорить багатьома мовами й дбає про те, щоб Ви почувалися, як у себе вдома.
- За дальшими інформаціями звертайтесь до Вашого подорожнього агента або до найближчого бюра.

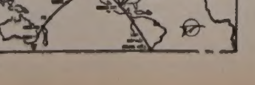

FLY Canadian Pacific

Поїзди, троки, кораблі, літаки, готелі, телеграф. Найбільш досконала система комунікації в світі.

В Едмонтоні дзвоніть на число телефону: 424-7381

ІВАН БОБЕРСЬКИЙ – ВИХОВНИК І ГРОМАДСЬКИЙ ДІЯЧ

У ДВАДЦЯТІ РОКОВИНИ СМЕРТИ

д-р Михайло МАРУНЧАК

У Канаді проф. Іван Боберський жив тільки 12 років. Проте і в цій країні його праця залишила глибокий слід.

17 серпня цього року проминуло 20 років з дня його смерти. Від 1932 року Ів. Боберський проживав у Тржичі, в Югославії, і там спочили його тлінні останки. Воєнні і повоєнні роки не дали змоги молодому поколінню познайомитися з працею тієї небуденної людини. Майже забули свого виховника також і старші.

ЖИТТЯ І ПРАЦЯ

Іван Боберський народився 1870 року в сім'ї священика о. Миколи, який належав до національно-свідомої та поступової інтеліґенції. В родині було, крім Івана, ще п'ять синів: Володимир — банковий службовець, Олександер, о. Юліян, Методій і Мелетій.

Іван студіював у Львові, Відні та Граці філософські науки та фізичне виховання. Після студій подорожував по Европі, щоб познайомитися з модерними методами виховання. 1900 року став учителем української академічної гімназії у Львові, а в 1908 р. головою Сокола-Батька у Львові, яким опікувався дуже дбайливо шість років. З того часу І. Боберський став ходячим символом Сокільської ідеї, яку суворо практикував у приватному та громадському житті.

За його почином 1910 року куплено великий спортовий майдан, Город Сокола-Батька, де відбувалися всі масові зібрання не тільки міста Львова, а й усієї Західної України. Ділом і словом Іван Боберський поширював ідею сокільства. В 1910-1914 роки редагував «Вісті з Запорожжя», а в 1912-1914 рр. — «Січові вісті».

У справу фізичного виховання він вкладав свої вмілості, а в сокільських рядах бачив він зав'язок молодої армії української держави. І не помилився цей невтомний педагог і спортовий ентузіяст. З вибухом війни 1914 року він з колишніх Соколів став організувати Леґіон Українських Січових Стрільців. За Соколами й Січовиками йшла свідома ідеї та завдань українська маса.

З команди Сокола-Батька Ів. Боберському довелось перейти до команди Бойової управи, а опісля — до секретаріяту військових справ Західної Области Української Народної Республіки (ЗО УНР).

Справи ЗОУНР завели Івана Боберського до ЗДА, а опісля до Канади. Прибув він сюди 1920 р. в листопаді.

Його першим завданням було не тільки добиватися від канадського уряду леґалізації політичних змагань Західноукраїнської Народної Республіки та суверенности українського народу на його землях, а й одержати від українців Канади матеріяльну допомогу для цих змагань і, зокрема, для Українського Червоного Хреста.

Правда, вже й до приїзду проф. І. Боберського діяв у Канаді Український Червоний Хрест (УЧХ), але в ньому був своєрідний двоподіл. До того часу УЧХ близько співпрацював з «Українським горожанським комітетом», а існувала ще «Українська Народна Рада», яка покищо стояла осторонь. Ів. Боберський, що мав добрі зв'язки з обома установами: Українським канадійським горожанським комітетом та УНРадою, скоро добився того, що була створена екзекутива Червоного Хреста, яку названо Центральним комітетом. У тому комітеті працювало 120 членів. Діяльність Українського Червоного Хреста та Центрального комітету — це одна з найблискучіших сторінок української історії в Канаді.

Центральний комітет працював з подвоєною енерґією і до двох років зібрав для Українського Червоного Хреста понад 50 тисяч долярів. Як на ті часи, це була велика сума. Центральний комітет розгорнув був також протестну дію в користь українського народу, зокрема протестував проти терористичної політики польського уряду на західноукраїнських землях. Завершенням протестних маніфестацій у Канаді був імпозантний похід бл. 10 тисяч населення у Вінніпеґу 22 квітня 1922 р. Була це найбільша маніфестація українців Канади, яка взагалі до цього часу відбулася в цій країні.

Рушієм цього діла був проф. Іван Боберський. Він причинився до того, що в час розпаленої міжцерковної боротьби в Канаді настав мир серед українців; всі працювали для однієї великої справи: допомоги батьківщині у вирішальну годину.

1922 р. створено в Канаді представництво ЗОУНР на чолі з д-ром Осипом Назаруком, Іван Боберський став секретарем представництва. Своїм авторитетом він дуже позитивно впливав на крайні течії та зумів об'єднати увесь національний загал для дії Українського Червоного Хреста та Центрального комітету.

Після ліквідації представництва І. Боберський став на працю в «Кунард Лайн» і багато часу й праці віддавав Товариству опіки над українськими поселенцями ім. св. Рафаїла.

ЗА МЕТРИКУ НАРОДУ

Він перший з українців у Канаді взявся солідно за опрацювання української статистики в цій країні та за підготову матеріялів до історії українців Канади. Їздив по Канаді з доповідями, збирав усякі пам'ятки та усні відомості. Він перший підготовив «Літопис канадійських українців», статистику українських церков, народних домів і читалень і зібрав велику колекцію рідкісних піонерських світлин. Склав також мапу Канади з поселеннями українців першої і другої доби.

Багато його матеріялів надруковано в різних альманахах-календарях, деякі залишилися в його архіві, що зберігався в бібліотеці «Канадіяни», названої його ім'ям.

1931 року невтомний Боберський виїхав до Европи і звідти надсилав дальші матеріяли про українців Канади. Відвідував Канаду в 1932 і 1937 рр. Був час, коли він виявив був бажання повернутися до Канади на постійне життя. Канада для Івана Боберського була другою Україною, в якій він провів бл. 12 років відданої праці для добра свого народу.

Скромний і працьовитий, Ів. Боберський був також у всьому докладний. Він дуже добре розумів вагу і потребу українського документаційного центру. Такий центр — це метрика народу, а без національної метрики, — говорив Боберський, — народ не є народом. Для цієї цілі він писав цінні історичні розвідки.

На підставі дослідів можна сміло сказати, що Ів. Боберський був першим відданим дослідником українського минулого в Канаді. Це зобов'язує українців Канади схилити голову з нагоди роковин смерти цього великого сина українського народу і пригадати собі його частий висказ, що кожний народ мусить мати свою докладну національну метрику, бо без цієї метрики народ не є народом в повному значенні слова.

У двадцяті роковини смерти проф. Івана Боберського варто поміркувати, що ми, українці Канади, зробили досі у справі українського документаційного центру в Канаді.

Умер різьбар А. Коверко

Різьбар Андрій Коверко, який до другої світової війни працював у Львові, умер 19 липня у Кишеневі на Молдавії, проживши 74 роки.

У Львові він виконав пам'ятник Ів. Франкові, митр. А. Шептицькому та інші твори.

Єзуїти ведуть 69 університетів

На цю пору орден єзуїтів веде 69 університетів у різних країнах світу. В академічних школах єзуїтів навчається бл. 200,000 студентів.

У ЗДА є 28 єзуїтських університетів; у Південній Америці — 16.

НАРОДНІ УСМІШКИ

Дядько в гостях

Приїхав брат до сестри в гості. Зустріли брата як годиться. Нагодували, напоїли, спати поклали. Пройшов день, другий, а на третій говорить сестрин чоловік до своїх дітей:

— Вставайте, дітки, цілуйте дядю в ручку, бо вони сьогодні вже додому будуть їхати.

А дядько повернувся на другий бік та й каже:

— Спіть, дітки, спіть. Дядя ще не скоро поїде.

* * *

В день недуги

Одна жінка на вечерю варила для свого чоловіка тридцять вареників.

Якось, коли чоловік прихворів, вона й питає:

— Скільки ж тобі зварити сьогодні?

— Та вари двадцять дев'ять, тільки трохи більші.

«Перець», Київ

УРТОВІ ДОСТАВЦІ ДЛЯ
Шпиталів • Інституцій
• Готелів • Кемп
Мотелів • Парлорів краси
— ВСЬОГО —
БІЛИЗНИ • БЛЕНКЕТІВ
Простирал • Бедспреди
і інше.
J. H. HUNTER CO. LTD.
9 Water St. MU 4-5374
Vancouver 3, B.C.

Приємно проведете час та покріпитеся смачними стравами в модерному й гарно урядженому
РЕСТОРАНІ І ДАЙНИНГ ЛАВНДЖ
КАРПАТІЯ
10266 - 97 Стріт, Едмонтон, Алта. Тел. 424-1213
Поручає своїм Шановним Гостям великий вибір канадських та европейських страв та різнородних напитків.
Винаймаємо наш ресторан на весілля, ювілейні прийняття та інші гостини.
УПРАВА РЕСТОРАНУ "КАРПАТІЯ"

ВИНАЙМАЄМО
НОВУ ПАРАФІЯЛЬНУ ГАЛЮ
на родинні і громадські імпрези
Приготовляємо весільні прийняття по приступних цінах.
Парафія св. Володимира в Калдер (Едмонтон)
12726 — 119 стріт. Телефон: 455-5425 або 479-3654

ПАЧКИ ДО ЕВРОПИ І АЗІЇ
Найстарша висилкова фірма на Західну Канаду, яка висилає найкращої якости матеріяли англійського виробництва.
Висилаємо теж різні машини, виготовлені в СССР, як самоходи, мотоциклі, холодільні, телевізори та багато інших речей.
Оплата за висилку пачки з Англії 8.50 дол., без різниці, чи пачка коштує 40.00 дол. чи 300.00 дол.
М. Лаврин
Overseas European Trading Co.
Tel.: 424-6860 — 9753 Jasper Ave., Edmonton, Alta.

ЗАПИСИ ДІТЕЙ ДО РІДНОЇ ШКОЛИ
УНДОМУ ІМ. М. ШАШКЕВИЧА
Записи дітей на навчання приймаються в домі Сестер Служебниць. — Адреса: 9638 - 108 Аве.
в суботу, 9 вересня, від год. 10 — 12-ої ранку і від год. 2 — 4 попол.
КУРСИ УКРАЇНСЬКИХ ТАНКІВ УНДОМУ
Вписи 9 вересня о год. 1 попол. в УНДомі
16 ВЕРЕСНЯ ПЕРША ПРОБА ТАНЦІВ.
Веде п. Куць а п-ні Н. Крайчій є головою.
Управа УНДому

ДНІ ЛІТНЬОГО ВІДПОЧИНКУ ЗАКІНЧИЛИСЬ

ПРАЦЮЙМО ДЛЯ НАШОЇ МОЛОДІ

Олена РОСЛЯК

Час вакаційного дозвілля дає можливість оглянутися і перевірити, що і як ми зробили для родини і громади.

Дні літнього відпочинку закінчились. Треба нам далі, ще краще працювати передусім для виховання дітей і молоді. У кожній організації є намічені статутові пляни праці для розвитку даної організації. Сила організації полягає у кількості і якості її членів, у виконанні обов'язків, які організація на них накладає. А поле праці широке і многогранне. Зокрема для нас, українців, громадська праця конче потрібна.

Народ наш бореться за вільне життя на своїй землі. Куди б не кинула нас доля, завжди маємо бути серцем і душею з рідним народом і допомагати йому.

Українська спільнота, що живе в Канаді, становить етнічну групу, яка зберігає свою мову і культурну спадщину. І не тільки зберігає. Ми повинні плекати й розвивати нашу духовну культуру.

Чим більше дана етнічна група інтелектуально розвинута, тим більший буде її вклад у розбудову культури Канади. Тому уряд Канади багато в чому йде на руку культурному розвиткові окремих етнічних груп, між ними — й українцям.

Не сміє бути у нас перерви в праці, а вакаційне дозвілля має нас підбадьорити і додати нових сил і нових ідей.

Куди має бути спрямована наша праця? Життя учить нас, що сила громади в її організованості. Організація — це велика сила для здійснення конструктивних ідей і почнів. Організоване громадське життя на засадах християнської моралі і національної гідности виробляє гарт і приносить досвід.

Є в нас сильна жіноча організація: Ліґа українських католицьких жінок (ЛУКЖ). Завдання цієї організації високоблагородні: праця для Української Католицької Церкви, для української спільноти, для духової культури Канади і для харитативних цілей. Таке поле нашої праці в нашій організації.

Організація сильна тоді, коли має багато свідомих і діяльних членів. А чи всі українки-католички належать до своєї організації? Ні, не всі. А на цім терпить організація, бо коли б кожна українка дала свою хоч невелику частину праці для організації, то тим самим клала б свою цеглину в будову могутньої будівлі.

Найперший, отже, наш обов'язок приєднати кожну українку до рядів нашої організації, заохотити її до громадської праці в нашій організації.

Найпекучіша наша потреба: добре виховання молоді, збереження її для рідної Церкви, при українстві. Статистика показує нерадісний для нас стан. Багато нашої молоді відходить від нас, багато стоїть осторонь. Може, не вся наша заслуга була в тому, що раніш процес асиміляції не чинив великої шкоди; може, не вся наша вина, коли хвиля асиміляції тепер безнастанно підмиває наші береги. Всіма нам доступними засобами треба цьому протидіяти.

Українська пісня, українські танки, українське мистецтво, українське слово — це надбання культури українського народу. Їх треба передати нашій молоді, якщо хочемо, щоб вона була наша і мала почуття приналежности до великого культурного українського народу.

Наш обов'язок прищеплювати в серця і свідомість нашої молоді почуття кровного зв'язку з материком — великим українським народом. Нема сумніву, що найбільше уваги треба нам приділяти навчанню української мови. За словами одного публіциста сміло можемо сказати, що «мова—наше гасло, наш прапор, мірило нашої дозрілости як народу». Тому всі наші зусилля хай ідуть у тім напрямі, щоб учити наших дітей рідної мови і заохочувати до науки нашу молодь.

Хочемо зберегти молодь, даймо їй рідну мову. Коли збережемо молодь, збережемо й мову.

Відділи ЛУКЖ можуть зробити дуже багато. Тому зі свіжими, новими силами працюймо для нашої організації і для нашої молоді, щоб праця наша принесла нашій спільноті якнайкращі успіхи.

Видали тритомовий твір про молитву

Два італійські видавництва — «Анкора» в Міляні і Колетті в Римі — спільно опублікували тритомову працю «Молитва». Це науковий твір, який висвітлює явище і форми молитви в історії релігій, у релігійній психології, в філософії релігії і в літературі. Збірну працю написали численні знавці з різних країн. Головним редактором є італійський учений Ренато Боккасіно.

ПАПА НЕЗДУЖАЄ

Лікарі наказали повний відпочинок папі Павлові VI.

В ці дні нема у Ватикані папських авдієнцій.

ЛИСТИ ЧИТАЧІВ

ДОБРИЙ ПРИКЛАД З ЕДМОНТОНУ

У свято Успення Богородиці, 28 серпня, заіснувала подія, що повинна радувати наші серця. Того ж дня Всч. о. В. Тарнавський, парох церкви св. Юрія Побідоносця в Едмонтоні, за благословенням нашого Преосвященного Владики Кир Ніла, відвіз п'ятьох українських юнаків: Романа Лаголу, Любомира Лисенка, Степана Лучканича, Романа Кравчука і Степана Хмелюка до Риму, як кандидатів на учнів української малої духовної семінарії.

В тій школі, під щирим батьківським наглядом нашого Ісповідника, Верховного архиєпископа, Блаженнішого Кардинала Иосифа, наші едмонтонські юнаки знайдуть найнадійнішу опіку. Їх виховують у щирій любові для нашої Церкви й рідного народу, а згодом, — маємо надію, — на зразкових українських священиків-патріотів.

Досягнення це неабияке, зокрема в цю пору, коли відчуваємо дошкульний брак священиків. Бо кадри нашого священства дуже проріджені. На рідних землях, де наша Церква розгромлена й загнана в катакомби, священиків наших поголовно зліквідовано, а на еміґрації жорстокий зуб часу значно прорідив кадри наших священиків — одні повмирали, інші старіються і втрачають енерґію. Тому питання нових кадрів наших священиків сьогодні найбільше актуальне. А коли брати до уваги жалюгідні й прямо трагічні явища хрунівства на терені Чікаґа, чи диверсії (її спроби), що сталася свого часу на терені Канади, прямо треба бити в дзвін на тривогу! Тому питання нових кадрів ідейних священиків — проблема найближчого часу. А всяке відволікання принесе нам тільки дошкульні втрати. Тому саме від'їзд кількох наших юнаків до Риму — надзвичайно відрадне явище, і його слід тільки щиро повітати.

З Едмонтону до Риму на навчання поїхало п'ять хлопців: чотири — з парафії св. Юрія, один — з катедральної. Думаю, це стане прикладом для не одного священика, що у своїй парафії зуміє підготувати юнаків до священичого покликання. При добрій волі й посвяті можна багато зробити. А поле для їх діяльности в цьому напрямі — прямо необмежене.

Едмонтон Іван Кейван

Вісті з Едмонтону

Концерт української молоді буде зфільмований

(п. с.) Дворічні клопотання поплатились: Крайова рада для справ фільмів (Нешенал філм Борд) погодилася зфільмувати концерт української молоді для відзначення 100-річчя Канади, який відбудеться 14 жовтня в Ювілейній авдиторії в Едмонтоні. Це подав до відома адв. П. Лазарович, голова комітету для відзначення ювілею Канади при місцевому відділі КУК і член Крайової ради для справ фільмів.

В Едмонтоні 26 і 27 травня вже відбулися два українські концерти з приводу 100-річчя аКнади.

На концерті 14 жовтня вперше виступить український молодечий (студентський) хор під керуванням п. Романа Солтикевича. Хор, який має бл. 140 юнаків і дівчат, підготовляється до виступу.

Фільмування концерту буде виконане і в час концерту, і попереднього дня в час генеральної проби. Співаки виступатимуть у народних одягах теж у час тієї проби, коли фільмування може зручно відбуватись при відповідному світлі.

Едмонтонський фільм буде зберігатись в архівах Крайової ради для справ фільмів. Організатори концерту сподіваються, що концерт буде на винятковому рівні, а слухачів буде багато.

Минулого року півгодинний фільм Сі-Бі-Сі, накручений в Едмонтоні, в серії «Це наша земля», який представив українців за останніх 75 років поселення в Канаді, пройшов по п'ятьох провінціях Канади і показав наш вклад у розбудову цієї країни. Є надія, що й цей фільм, із концету 14 жовтня, буде використаний подібним способом.

Як і в травні, так і тепер, крім концерту молоді, організатори відділу КУК плянують виставку українського мистецтва: кераміки, тканин, різьби, і малярства.

Концерт молоді відкриє губернатор Алберти д-р Грент МекЮен, а виставку мистецтва — директор Едмонтонської ґалерії мистецтв.

Український концерт 14 жовтня буде видатною культурною подією в житті міста Едмонтону.

ДЕ ЩО КОЛИ БУДЕ В ЕДМОНТОНІ

Неділя, 10 вересня:
сходини Гуртка книголюбів о год. 3-ій попол. у п. О. Монастирської, 10953 - 122 вул.

• • •

Навчання на Курсах українознавства починається в суботу, 9 вересня, в школі ім. св. Василія (115 аве - 102 вул.) о год. 9-ій рано. Тоді теж відбудуться вступні іспити дітей, записаних на I курс.

Дитячий садок товариства «Добра воля»
пічнеться 19 вересня
Проситься вже зголошувати дітей від 3 років і більше паням:
Леся Гавриш — 476-5108
Зоня Прийма — 422-8040

OLSON VIOLIN SCHOOL
OLSON GUITAR SCHOOL
Доставляє інструменти для вжитку вдома.
Підготовляє керівників для симфоній й оркестри
9926 - 103 St., EDMONTON
Tel.: 439-8152; 422-4324

АСЕКУРУЄМО

Авта, будинки, хатні речі, бизнеси, від вогню, грабежі, особисту відповідальність (liabilities), морґеджові довги, рівнож асекурації: життєва хворобова, від випадку та шпитальна.
10% знижки
на будинки, хатні речі й особисту відповідальність (liabilities)
Cwikilewycz Insurance Agency
10960 - 75 Ave. Edmonton, Alberta
Tel.: 433-7629 — 424-0915

Done-Rite Floors
пропонує своїм костумерам доставу та інсталяцію усіх родів карпетів, лінолеум, плиток (тайлів), арборайт-у та плиток (тайлів) на стіни.
Зайдіть до нас на адресу 11812-82 Стріт, Едмонтон або телефонуйте на число: 479-4654 або 479-7664.

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ

UKRAINIAN NEWS

Український католицький тижневик — Member Canadian Weekly Newspapers Ass'n
Видає Спілка "Українські Вісті" під адресою: — Published every Thursday by
Ukrainian News Publishers Limited, 10967 - 97 Street, Edmonton, Alberta.
Телефон 422-5708 Phone
Річна передплата в Канаді $4.00 — Yearly Subscription in Canada $4.00
Поза Канадою $4.50 — Outside Canada $4.50
Зміна адреси: 10 центів — Видавнича спілка не відповідає за оголошення
"Authorized as second class mail by the Post Office Department, Ottawa, and for payment of postage in cash".

Більше уваги родині

Родина потребує більшої господарської опіки й підтримки уряду і суспільства, каже заява католицьких єпископів Канади, оголошена з приводу Дня праці.

Дехто, навіть у Канаді, має надто рожеве уявлення про господарське становище цієї країни. У Канаді є люди, що живуть у нужді, в убозтві, в недостачі. Є також родини, що живуть у нужді, в убозтві і недостачі. Коли злиденне життя окремих людей є недолею, то куди гіршою недолею є злиденне життя родин.

Якщо голова родини заробляє річно менш як 2,000 дол., то родині доводиться жити в нужді. І таких родин у Канаді є 12.73%. 10.45% канадських родин мають 2,000 — 2,997 дол. прибутку і живуть вбого. Недостачі зазнає 15.24% родин, прибуток яких менший як 4,000 дол. Навівши цю офіційну статистику, єпископи стверджують, що «нужда, вбозтво і недостача — то доля більш як третини населення, що живе в дуже багатій країні».

Подана статистика не бере до уваги родини фармерів, які не купують харчів. Проте багато родин фармерів також живуть у недостачі.

Документ єпископів вказує на «основну протирічність у системі, яка дивиться на р о д и н у передусім як на споживача, а на о к р е м о г о громадянина як на продуцента». «Таким чином, родина стає жертвою середовища, де бажання зиску та інші економічні мотиви стають верховним законом».

Родина дає країні громадян; з родин складається суспільство. Тому як уряд, так суспільство мають приділяти більше уваги родині та її потребам. Документ єпископів закликає творити асоціяції для справ родини. Уряд не повинен задовольнятися загальною допомогою в с і м родинам; треба зважати передусім на потребуючі родини. А найбільше потрібна атмосфера нового, християнського розуміння ролі родини.

II Ватиканський Собор — кажуть канадські католицькі єпископи — звернув увагу на потреби родини в сьогочасному світі. Також у Канаді можна і треба поправити долю дуже багатьох родин.

Село і фільм

Турист вернувся щасливо до Канади з фільмовим апаратом, але цікавого фільму, зробленого в одному селі на Тернопільщині не привіз. Протестував, через канадську амбасаду в Москві домагався, щоб віддали забраний фільм. Не помогло. Не віддали.

Саскачеванець Йосип Мриглод їздив по Советському Союзі законно і ніяких «незаконних» світлин не робив. Не фотографував аеропортів чи мостів. Приїхав у село на похорон і зфільмував той похорон і життя на селі, не прочуваючи лиха. Коли турист з Канади був у Тернополі, саме тоді в близькому селі вмер його свояк. Прибувши до села, Й. Мриглод пред'явив місцевій владі всі потрібні дозволи, в тому й дозвіл користуватись фільмовим апаратом, і пустив машину в рух. Зфільмував похорон, окремі сцени щоденного життя на селі.

У Тернополі поліція взяла туриста на допит. Фільм у нього забрали, а його самого повели до готелю. «Росіяни, — каже Й. Мриглод, вернувшись до Вейберну, Саск., — відмовились повернути мені фільм; казали, що він негарний».

Яке життя, такий фільм.

Жарти на "Експо-67"

Одного гарного дня відвідувачі советського павільйону на «Експо-67» одержали від самого президента Советського Союзу авторитетне вияснення, чому в Монтреалі нема українського павільйону.

У проспекті, що його роздають відвідувачам советського павільйону, була листівка з портретом М. Підгорного і такий текст:

«Дорогі гості, як ви, певне, сподівались, ми спочатку плянували збудувати кілька советських павільйонів, між ними російський, балтійський, український і трузинський. Я особисто, як українець, був зокрема зацікавлений у тому, щоб поставити павільйон Української ССР, суверенного члена Советського Союзу і другого щодо значення народу СССР. На жаль, під тиском моїх російських товаришів з ЦК Комуністичної партії цей плян був відкинутий».

«У своїм шовіністичнім завзятті асимілювати і русифікувати всі неросійські народи Советського Союзу, російські товариші здушують і найменші вияви національних прагнень інших народів».

«Я міг би згадати, що в Україні нещодавно таки (1965-66) відбулися арешти і процеси українських діячів культури, єдиним злочином яких було домагання виконати постанови конституції УССР та повернути рівні права для української культури й народу. Тож не треба дивуватись, чому немає павільйону українського чи іншого неросійського».

«Все ж надіюся, що відвідини в загальносоветському павільйоні будуть для вас приємні, і мені приємно вас привітати».

Під чемним листом — підпис М. Підгорного, голови президії Верховної Ради СССР. Підпис, на жаль, друкований, і це не дає певности, що М. Підгорний справді написав цього листа. Монтреальська газета «Ля Пресс», яка подала текст листа на першій сторінці, пробувала одержати додаткове вияснення від господарів советського павільйону. Не вдалось. Зате представник «Експо-67», висловив припущення, що листівку надруковано, мабуть, у монтреальській друкарні, де працює якийсь український робітник. Це він додав до советського проспекту «заяву, як-не-як, дивну для Підгорного».

Газета «Ля Пресс» каже, що поки керівники советського павільйону помітили листа Підгорного, декілька тисяч примірників того документу роздано відвідувачам.

Після жарту з Підгорним прийшла черга на київського «туза» П. Тронька. З ним не жартували. Його питали, а він розказував жарти, хоч гуморист з нього виявився поганий.

Напередодні Дня Радянської України, заступник київського прем'єра П. Тронько виступав на пресовій конференції. Коли йому поставили питання, чи в Советському Союзі, поза УССР, є українські школи, київський достойник подратовано відповів, що є. «Я напевне знаю, що українські школи існують, але скільки їх — це не моя справа. Я займаюся внутрішніми справами України» — сказав він.

Лист президента Підгорного можна назвати жартом; заяву Тронька не можна назвати інакше. На жаль, жарт київського віцепрем'єра був дуже кепський.

ДВОЗНАЧНА ЛЮДИНА, ДВОЗНАЧНИЙ ЛІТЕРАТОР

У Москві умер Ілля Еренбурґ

У Москві на 76 році життя помер Ілля Еренбурґ, двозначна людина і двозначний літератор.

І. Еренбурґ, родом жид, народився в Києві 1891 року. 1908 р. був арештований царською поліцією, проте того самого року виїхав до Франції. В перші роки советської влади не боявся глузувати з комунізму («Надзвич а й н і пригоди Айзіка Ройтшванца»). Потім, забувши Ройтшванца (Червоний хвіст у мові їдіш), написав «Надзвичайні пригоди Хуліо Хуреніто».

Коли становище в Советському Союзі ставало щораз поважніше, Еренбурґ теж поважнішав: писав романи і статті про неминучу перемогу комунізму в світі. В час німецько-советської війни писав пристрасні статті, де описував німецькі звірства і закликав бити німців.

Ілля ЕРЕНБУРҐ

Після смерти Сталіна Еренбурґ негайно написав повість «Відлига». Згодом зважився друкувати автобіографічний твір «Люди, роки, життя». В час недавнього з'їзду советських письменників виїхав з Москви до Італії. За це його критикували.

За Сталіна вбито багатьох жидівських літераторів і публіцистів, і деякі жидівські автори, дивуючись щасливій долі Еренбурга, уважали його за хамелеона. Дехто висував навіть гірші підозріння.

Еренбурґ, згадуючи сталінські роки, казав, що його врятувало тільки одне: виняткове щастя.

«ЩАСЛИВИЙ НАРОД, ЯКОМУ БОГ — ГОСПОДЬ»

ЦЕРКВА В ЖИТТІ НАРОДУ

Іван МУЗИЧКА

Друга стаття

I

Хай каже хто, що хоче; але факти — річ беззаперечна. І факти свідчать, що Українська Католицька Церква на західноукраїнських землях, яка вдержалася в єдності з Вселенською Церквою, виконувала і виконала велику ролю і в національному житті нашого народу та зберегла своє національне українське обличчя до тієї міри, що землі, над якими ця Церква опікувалась і їх виховувала, одержали назву українського П'ємонту і дали почин великому нашому державницькому відродженню.

Голова Директорії УНР В. Винниченко в розмові з міністром внутрішніх справ ЗОУНР Л. Цегельським 1918 року пропонував забрати митрополита Шептицького до Києва на митрополита всієї України. Коли Цегельський пригадав, що митрополит православним митрополитом стати не може, Винниченко відповів: «На якого православного! Очевидно, що на унійтського. Православ'я скасуємо. Це ж воно нас завело під царя восточного і воно проводило обмосковлення України. Православ'я завжди буде ґравітувати до Москви. Уніят із природи стає українцем. Скличемо синод єпископів, архимандритів та представників мирян з України і порадимо їм прийняти унію, а Шептицького поставимо на чоло. Ще й порозуміємось з Римом, щоб його зробив патріярхом України. Чи не добре це звучить? Ви думаєте — я жартую?... Ні, ми говорили про це між собою. Це — серйозний плян».

Винниченко не розумівся на церковних справах, і його пропозиція була надто «легка». А все ж і вона виявляє розуміння, скільки добра чинить для народу вільна Христова Церква.

Я далекий від оскаржування нашої Православної Церкви, що опинилась під московським патріярхом і тим самим під царатом. Наша Церква, як цілість, безнастанно шукала доріг в історії, щоб зблизитись до Христової волі і Христового бажання бути одною для свого народу і працювати для його духовних і національних потреб. Це завжди бачили великі церковні мужі, люди Христового духа, хоч не завжди добачали політичні діячі та світські особи.

Ідеолог гетьманського руху В. Липинський добре це відмічає, говорячи про відродження нашої Православної Церкви в XVII столітті, поки вона не попала цілковито в царські руки. Він каже: «Під проводом великих, на західних взірцях вихованих, організаторів типу Єлисея Плетенецького, Петра Могили й інших, Православна Церква українська придбала те, чого їй досі найбільше бракувало і що було головною причиною її упадку: (1) релігійне виховання, (2) освіту, (3) дисципліновану організацію і (4) уміння обходитись без залежности від влади світської і політичної піддержки цієї влади».

Ці здобутки української Православної Церкви в час її свободи, під проводом мужів типу Могили, провадили її повільним кроком до того самого висліду, що на західних українських землях, та інші обставини перешкодили їй у цьому. Пізніші спроби мужів типу митрополита Нелюбовича-Тукальського були незрозумілі для сучасників. Занепад Церкви під будь-яким оглядом призводив завжди до занепаду наших інших вартостей.

II

Без християнства і без Христової Церкви ми були б на століття спізнені від досягнень європейської християнської цивілізації, ми не були б нацією в повному значенні того слова, ми б належали до Азії, що різними способами хотіла влізти в нашу европейську душу.

Народ тоді сильний, коли міцна його духовість, коли високі його духовні вартості. Самі матеріяльні вартості і сила ніколи не були вирішальні в житті народів, хоч би й були ознакою короткотривалої потуги чи могутности. Матеріяльні здобутки і скарби є вислідом творчої духовности народу, але коли вони переважають і стають ціллю щоденних клопотань народу, тоді починається кінець у формі погоні за вигідним життям із сваволею людських пристрастей різного виду, а з ними і розклад. Так згинули великі імперії і народи в історії, що в свій час були потугами, а то й пострахом для інших народів.

Джерелом духовости і виховання духовних вартостей у народі завжди і всюди була релігія, а в християнстві — Церква. Про це не мають сумніву навіть ті, що вважають релігію чисто людським твором і людським почуванням. Про це не сумніваються і безбожники, бо на місце правдивої релігії ставлять свою «релігію», якою намагаються створити свою власну духовість без Бога. Місце релігії і Церкви в історії не було і не може бути порожнім.

Наша душа створена з тяжінням і нахилом (природним!) до Бога. Такою Бог її створив. Сказане вище коротко і просто з'ясував Папа Лев XIII: «Це — природний закон, і історія століть підтверджує його: коли викинеш пошану до релігії в державі, знищиш громадське добро і його основу».

III

Що дає християнство, що дає Христова наука через Його Церкву народам? Питання дуже широке. Я зверну увагу лише на дві головні речі, які Христова Церква передала народам і яких ми сьогодні навіть не помічаємо.

Правдива Божа наука вчить нас, що людина — істота створена «на образ і подобу Божу». Нам цей вислів дуже відомий, але, може, й тому не добачаємо його глибокого змісту. Церква і християнські філософи на ньому розбудували велику і важливу науку про людську особовість. Поняття «особи» — це наскрізь християнське поняття. Має воно основу в об'явленій правді про особовість Божу.

Поняття людської особовости можна найпростіше вияснити так. Людина — це окрема істота з високими прикметами, яких не має ніяке інше сотворіння на землі, до тієї міри, що й невчена людина бачить, що для неї, людини, створена наша планета і що все, що на ній, для добра людини. Людина єдина має цю свідомість своєї вищости, своїх прав і становища власника планети і її дібр. Псалом 8 так оспівує Богом дану велику гідність людини: «Мало чим зменшив єси його від ангелів. Славою і честю увінчав його. Поставив володарем над творами рук твоїх, усе підбив йому під ноги».

Ця вищість і свідомість вищости в людини не походять з її тілесних прикмет та спритности (навпаки, тілесно людина таки доволі слабка серед звіринного світу!); походять вони від чогось іншого, що не тілесне, що й дає людині особовість, робить її особою. Це душа. Св. Письмо в простій розповідній формі, доступній для кожного, каже нам, що «Господь Бог утворив чоловіка із земного пороху та вдихнув йому у ніздрі віддих життя і чоловік став живою істотою» (Битіє 2, 7). Людина — то істота, зложена із земного пороху (матерії), як і все інше на землі, і Божого вдиху, яким є душа, частина нематеріяльна, нетілесна, свідома свого існування, своєї цілеспрямованої дії,

(закінчення на 5 стор.)

БІЧНА АНТЕНА

ОДНОБІЧНИЙ ОБРАЗ

Як українці в західноевропейських країнах дивляться на земляків у ЗДА?

Добре дивляться, хоч не завжди бачать зовсім добре, каже Йосип Лисогір («Свобода», 19 серпня), вернувшись з поїздки по Европі. УНСоюз, — пише шеф тієї установи, — має загальну пошану. Українська громада у ЗДА — також. Однак «її образ в Европі ч а с о м однобічний».

Заокеанський гість був приємно вражений тим, що «партійно-групові та інші антагонізми серед українських поселенців в европейських країнах навіть у малій мірі не дорівнюють тим, що ч а с в і д ч а с у проявляться між нами на північноамериканському континенті».

А може, те, що час від часу проявляється в нас, викликає часом однобічний образ в Европі?

КРАЇНА БЕЗ ГНІТУ

—«Соціялізм у нашій країні переміг уповні й остаточно» — сказав московський гість Д. Полянський, який своєю промовою, виголошеною в Монреалі 15 серпня, зачарував квебекського прем'єра Д. Джонсона вповні, хоч, може, не остаточно.

Радісно живеться всім у Советському Союзі, бо в нашій країні всі рівні. Ми, як піонери соціялізму, поклали край національному гнітові, сказав він.

Як прочитаєте повний текст промови Полянського, побачите, що в Советському Союзі національний гніт узагалі неможливий: нікого там гнітити. Людей, що живуть у 15 республіках СССР, Полянський не звав інакше, як «советський народ», або «советські люди».

ЧІКАҐСЬКІ ПРОЧАНИ

Приємну несподіванку зробив Папа Павло VI групі побожних українських прочан з Чікаґо, каже в «Новій зорі» один з учасників прощі. Хоч скромний автор цього не каже, треба додати, що чікаґські прочани зробили не меншу приємність папі.

В час загальної авдієнції папа згадував різні групи з різних країн і міст. А прочан з української чікаґської єпархії не тільки згадав, ще й запитав: «Де ви?» У відповідь чікаґські прочани, стоячи вкупі, піднесли руку вгору. Папа подивився й усміхнувся задоволено.

Хто ж не усміхнеться, мавши рідкісне щастя бачити чікаґську групу, що стоїть укупі?

ГЛІНКА І ВАРЕНИКИ

Скажіть: який ваш улюблений колір, пора року і страва?

Таке обивательське питання поставила Дмитрові Гнатюкові кореспондентка київського журналу «Україна» (ч. 29) Таїра Суярко, яка провела інтерв'ю з відомим співаком.

Гнатюк сказав, що дуже любить ясно-синю барву, осінь і вареники з сиром. «Харчування — додав він повчально — для артиста річ не другорядна».

Крім вареників, розмова йшла про клясичну музику. Моцарт — казав Гнатюк — чи не найскладніший композитор. Проте київський співак улюбився не в Моцарта, а в Михайла Івановича Глінку, автора опери «Життя за царя». «З клясиків найбільше поважаю Глінку. Він неперевершений знавець вокалу», — сказав Гнатюк.

Не сказав, чи його малозрозуміла любов до Глінки пов'язана з більш зрозумілою любов'ю до клясичних вареників з сиром.

Ви дістаєте 50% більше проценту на $4\frac{1}{2}\%$ правдиво щадничім конті

Bank of Montreal
Canada's First Bank

Запитайте про 4½% правдиво щадниче конто в найближчому відділі.

ЦЕРКВА В ЖИТТІ НАРОДУ

(закінчення з 4 стор.)

своєї життєвої цілі, із могутнім розумом, що перемінив поверхню землі. Ця духова частина, що творить людське «я», і поставила людину понад усе на землі. Тільки ми люди на землі є особами! Це великий, християнський наш титул.

Все сказане — то наука християнства, то вчення Христової Церкви, наука, об'явлена Богом ще в Старім завіті. Однак не завжди людина і народи так думали. Були і ще існують поняття, нібито людина — лише тварина і як тварину можна її трактувати. В неї можна забрати волю, її можна було купити і продати нарівні із скотом чи товаром, її можна було (і тепер буває...) вбити чи знищити як річ перестарілу чи небезпечну.

Якщо людина — не особа (тобто істота із духовою часткою, із свідомістю, свобідною волею і розумом), тоді вона тварина, як і інші, менше чи більше за неї фізично розвинуті. А в Церкві пошана до людини така висока, що навіть для людського тіла по смерті віддається окрему пошану. Це було причиною заборони спалювання тіл, т. зв. кремації. Сьогодні спалювання тіла дозволене тільки з поважних причин.

IV

Христова Церква науку про особовість людини широко і детально розвиває. Коли наші душі є часткою Божого буття-Духа, тоді ми діти Божі, тоді Бога кличемо «Отче», тоді ми спадкоємці Божих дібр. Листи апостола Павла повні захоплення цією наукою. За допомогою цієї науки Церква усунула з історії невільництво, постійно бореться за гідність людини, яку топчуть різними способами, дбає за людську особу, коли вона тільки почалась у материнім лоні.

Християнство дало почин до праці над піднесенням нерозвинутих народів, бо й вони, не зважаючи на свій півдикий стан чи колір шкіри— діти Божі, істоти з великим людським «я».

Велика думка і наука криється за тим людським «я». Людина — то особа, то свята істота серед сотворінь, то Божий образ, що його не можна багном сквернити, як каже Шевченко. Його не можна замінити словом «маси» чи іншою назвою. Від потоптання слова «особа» починається потоптання всього, що в людині, масах і націях святе.

Цікаву поезію про людське «я» написав наш покійний, широко тепер відомий поет В. Симоненко. Він осуджує розуміння людей, як безформної маси здеформованих диктатором людських «я», а підносить велике людське «я», що його вже старовинні філософи називали малим світом. Він пише: «Бо в кожного Я є своє ім'я, / На всіх не нагримаєш грізно, / Ми — це не безліч стандартних Я, / А безліч всесвітів різних».

«Ми це народу одвічне лоно, / Ми — океанна вселюдська сім'я, / І тільки тих поважають мільйони, / Хто поважає мільйони Я».

Скільки разів кажемо про себе «я», пригадаймо, що в тому вискaзі «я» є твердження про Божий образ, а з ним велика гідність людської особовости, якої людство навчила лише Церква Христова. Без цього не один з нас був би сьогодні рабом, або безправною часткою в якійсь масі, зданій на волю того, хто через випадок чи силу був би паном тієї маси.

V

Друга велика правда, якої навчає Христова Церква і на якій будується все гідне наше життя і життя народів, то вчення про нашу в і д п о в і д а л ь н і с т ь перед Богом. Вона включає все наше життя, кожний наш віддих.

Любимо всі слухати Христову притчу про таланти, але мало бачимо в ній велику науку про нашу відповідальність перед Богом за наше життя і вчинки. Відповідальність абсолютну, з-під якої не можна вимкнутись, відповідальність назавжди, якої не можна оминути ані вкоротити.

Про Володимира Великого літописці розказують таке: На Русі поширилось було розбишацтво, і єпископи звернули на це увагу князеві, кажучи: «Се умножишася разбойници: почто не казниши (— караєш) їх? Он же рече їм: боюся гріха. Они же ріша єму: ти поставлен єси от Бога на казнь злим, а добрим на милованьє». Яке велике почуття відповідальности охрещеного Володимира! Не хочеться вірити, що на тій самій Володимировій землі тисяча літ пізніше на місце християнства з ученням про відповідальність перед Богом, прийшла доктрина, що заперечила цю відповідальність, і жертвою такої безвідповідальної «науки» впали мільйони людей.

Хто усуває науку про відповідальність перед Богом і науку про нагороду чи кару перед Богом, той автоматично дає дозвіл на злочинність і життя без будь-яких норм. До якогось ладу може довести заклик дбати про добро спільноти, але чи спільнота справді має право вимагати від поодиноких людей життя за якимись засадами та з обмеженнями? Коли життя не має цілі, коли нема вічної нагороди і кари, тоді життя не має сенсу і нема взагалі ніякої відповідальности. Тоді щасливий лише той, хто за життя гуляв. Тоді трудолюб, герой, мученик, трудяща всенькe життя мати — були б за «безвідповідальною» наукою, дурнями!

Новий вірменський єпископ

Вірменський священик о. Л. Чатаян є новим єпископом Церкви вірменського обряду.

Вірменських католицьких єпископів вибирає Синод єпископів, а патріярх подає вибір на апробату папі.

«Ль'Оссерваторе Романо» (30 серпня) приніс повідомлення, що папа Павло VI підтвердив вибір єпископа Л. Чатаяна.

ВІДВІДУЮТЬ АЛБЕРТСЬКІ ВІДДІЛИ ЛУКЖ

(закінчення з 2 стор.)

30 членів. Голова — Марія Кіт, секретар — К. Микитишин, скарбник — Ольга Зварич.

Обговорювано справу катехизації і вирішено, що треба притягнути до цієї праці й до помочі молодших жінок-матерів, студенток вищих шкіл, щоб діти могли навчатись катехизму цілий рік.

У Дервенті зустріч відбулася в парафіяльній залі. Прибули члени з Фіделиті та один член (п-і Пасічняк) з Вермільону.

Головою відділу в Дервенті є Настя Максимець, секретаркою — Анна Яцейко, дух. асистентом — о. протопресвітер І. Черкавський. Відділ має 52 членів. На зборах було близько 40 членів ЛУКЖ і багато чоловіків. Відділ придбав понад 32,000 дол. для церкви, яка вже зповні гарно викінчена. Тепер помагають викінчити залю під церквою, призначену для культурних потреб парафіяльних організацій. Кожного року відділ дає нагороди для учнів місцевої школи за найкращі успіхи в українській мові.

Другого дня делеґатки були запрошені до голови відділу та інших членів, з якими продовжували дискусію про діяльність організації.

Через зливний дощ трудно було їхати до Фіделіті. Делеґатки поїхали просто до Мирнам. У тому гарному містечку є парафія Успення, заснована 49 років тому. Парохом є о. М. Гураль. Відділ ЛУКЖ склав значну суму грошей на будову нової парафіяльної залі, що стоїть у центрі містечка. Саме в тій залі були збори.

Крім членів з Мирнам, були теж члени відділу з Бовелону. Мирнамський відділ, один з більших, має 74 членів. Головою є Марія Яців, секретаркою Анна Худик. Члени відбувають щомісячні сходини, допомагають рідній школі. Тепер підготовляються до святкування 100-річчя Канади, яке відбудеться в Мирнам.

Про відділ у Бовелоні звітувала Єлисавета Пашко.

Другого дня в домі п-і Худик були дальші розмови гостей з місцевими членами ЛУКЖ.

Делеґатки відвідали також дім для старших у Мирнам. Одна з них сказала про це так: «На зборах були також наші піонерки і вони запросили нас відвідати їх у домі для старших. Ці відвідини для нас дуже приємні й зворушливі. Дім для старших у Мирнам — це новий модерний будинок у гарному положенні, побудований провінційним урядом. Просторий партеровий дім з двома крилами: в одному мешкають жінки, в другому — чоловіки. Всередині — вітальні, кімнати для розваги, їдальня. Дім оточений великим садом. Усі мешканці — українці з Мирнам та околиці. Директоркою є українка М. Даблетс. В час відвідин жінки оповідали нам, чому вони перейшли туди жити. Вони почуваються добре, бо вони неначе у себе в хаті, є частиною місцевої спільноти. Мають українську бібліотеку, часописи та платівки з відправою богослужб. Кухарки варять «по-нашому». Жителі старечого дому, свідомі своїх слабих сил, не хочуть бути тягарем для своїх дітей. Візита наша тривала досить довго. Є між ними і заслужені члени ЛУКЖ, які держать почесні грамоти на стіні. Жінки складаються і купують Ювілейну книжку ЛУКЖ. Соняшно, спокійно, вигідно і без нарікань. Це перший раз, що дім для старших зробив на мене таке спокійне враження».

Чергові відвідини — в Ту Гиллс. Це невеличке містечко, але рухливе. Парафія, заснована 25 літ тому, вибудувала нову церкву св. Володимира й Ольги і залю. Церква гарно впорядкована; нова заля чиста і привітна.

І тут відділ та членки ЛУКЖ довго працювали, щоб помогти парафії викінчити церкву і залю. Голова відділу — Анна Гриців (вже 18 років головою), секретарка — Єва Семенюк.

Відділ у Ту Гиллс має 33 членів, удержує рідну школу, яку веде о. парох П. Литвин; дає також стипендії для учнів у Ту Гиллс, як теж на стипендію єпархіяльної управи для студента української мови в університеті. При церкві є хор, яким керує п. Миськів.

На зборах у Ту Гиллс були делеґатки з Плейн Лейку і Моркембу. Відділ у Плейн Лейку, заснований 1933 року, має 33 членів, які допомагають парафії, в катехизації дітей, дають матеріяльну допомогу Народному Домові. Головою є Стелля Лозова, секретаркою — Марія Кисілевич. Головою відділу у Моркембі є Марія Сацьків, а секретаркою Євгенія Мандрусяк.

Скрізь, де ми були, нас вітали дуже тепло. Управи відділів, о. духовні асистенти добре підготовили зустрічі. Особиста зустріч представниць крайової та єпархіяльної управи є найкращим способом пожвавити дотеперішню працю. Вона корисна і для провідниць ЛУКЖ, і для членів.

ДВАНАДЦЯТА НЕДІЛЯ

ПЕРШИЙ ЛИСТ ДО КОРИНТЯН: зач. 158

Брати, пригадую вам Євангеліє, котре я вам голосив, котре ви й прийняли, у котрім і стоїте, через котре і спасетеся, коли так його держитесь, як я вам голосив, інакше ви надармо увірували.

Бо я вам найперш передав, що й прийняв, що Христос умер за наші гріхи за Писанням і що був похоронений, і що воскрес третього дня за Писанням, і що явився Кифі, а потім дванадцятьом, — потім явився більш як п'ятьом стам братам разом, з котрих багато живуть досі, інші уснули. Потім явився Якову, потім усім апостолам. Накінець же всіх, наче недородкові, явився і мені. Бо я найменший з апостолів, що недостойний зватись апостолом, бо я переслідував церкву Божу.

Ласкою ж Божою я є тим, чим є, і ласка його не була в мені марна, а більш, ніж вони всі, я працював, та не я, а ласка Божа зі мною. Бо чи я, чи вони, так проповідуємо, і так ви увірували.

СВЯТЕ ЄВАНГЕЛІЄ ВІД МАТЕЯ: зач. 79

У той час приступив до Ісуса один юнак і сказав йому: «Учителю благий! Що доброго робити мені, щоб мати життя вічне?»

Він каже йому: "Чого зовеш мене благий? Ніхто не благий, тільки один Бог. А коли хочеш увійти в життя вічне, держи заповіді".

Каже йому: "Які?"

А Ісус каже: "Не вбивай, не любодійствуй, не кради, не свідчи криво; шануй батька та матір і люби ближнього свого, як себе самого".

Каже йому юнак: "Усе це хоронив я змалку; чого ж ще не дістає мені?"

Ісус сказав йому: "Коли хочеш бути досконалий, — іди, продай, що маєш, і роздай убогим, а матимеш скарб на небі; і приходь та й іди слідом за мною".

А юнак, почувши те слово, відійшов засумований, бо мав маєтки великі.

Ісус же промовив: "Поправді кажу вам: трудно багатому ввійти в царство небесне. Знову кажу вам: Легше верблюдові пройти крізь вушко голки, ніж багатому увійти в царство небесне".

Почувши ж це учні його, дивувались вельми й говорили: "То хто зможе спастися?"

Ісус же, поглянувши, сказав їм: "У людей це неможливе, а в Бога все можливе".

АЛБЕРТА

о. Д. Базюк
P.O. Box 10, High Prairie
10. — Норт Стар 10.30
14. Воздв. Ч. Хр. — Гай Прері 10
17. — Ріно 10.30; Гай Прері 2
21. Різдво Пр. Б. — Норт Стар 10.30
24. — Піс Ривер 10.30
27. Воздв. Ч. Хр. — Гей Школа 10.30

о. Д. Гнат
P.O. Box 68, Glendon
Ph. 635-3741
10. — Айрон Ривер год. 10.30 р.
17. — Ст. Павль год. 10 р.
21. — Ґлендон год. 10 р.
24. — Бонивил год. 10 р.
27. — Ґлендон год. 10 р.

о. М. Головатий
10. — Гей Лейкс год. 9; Кемровз год. 11; Равнд Гилл год. 2 попол. окружний з'їзд ЛУКЖ
17. — Кемровз год. 9; Равнд Гилл год. 11
24. — Равнд Гилл год. 9; Гей Лейкс год. 11 храм. свято, водосвяття, обід

о. Т. Гурко
P.O. Box 8, Radway
Ph. 736-3501
10. — Восетна
17. — Елдорена
21. Різдво М. Б. — Радвей
24. — Смокі Лейк
27. Воздв. Ч. Хр. — Смокі Лейк

о. Є. Дмитрук
11139 - 110 A Ave., Edmonton
Ph. 424-1472
10. — Восток св. Мих.
14. Воздвиж. Ч. Хр. — Ст. Майкел
17. — Лемонт
21. Різдво Пресв. Богор. — Восток св. Михаїла
24. — Ст. Майкел
27. Воздвиж. Ч. Хр. — Делф

о. О. Захаріясевич
P.O. Box 160, Redwater
Ph. 735-3952
10. — Редвотер год. 9; Федора год. 10.30
14. Воздвиж. Ч. Хр. — Редвотер год. 9.00; Вог год. 10.30
17. — Редвотер год. 9; Вог год. 10.30
24. — Редвотер год. 10

о. П. Іванець
6036 - 105 B. St., Edmonton
Ph. 434-8279
10. — Скаро
14. Воздв. Ч. Хр. — Скаро (храм)
17. — Стар
21. Воздв. Пресв. Богор. — Лішор (храм)
24. — Ярослав

о. Б. Каричек
P.O. Box 502, Hines Creek
Phone 83
10. — Ройкрафт 10; Гренд Прері 1 попол.
14. Воздвиження ЧХ — Ройс 10
17. — Гайнс Крік 10; Вайтло 1 попол.
24. — Ворслей 10.30

о. П. Литвин
Two Hills, Alta
Ph. 657-2345
10. — Ту Гилс год. 9; Новий Київ год. 10
14. — Новий Київ год. 7 веч.
17. — Ту Гилс год. 9; Плейн Лейк год. 10
21. — Плейн Лейк год. 10; Ту Гилс год. 7 веч.
24. — Ту Гилс год. 9; Новий Київ год. 10
27. — Плейн Лейкс год. 10; Ту Гилс год. 7 веч.

о. Б. Лозинський
P.O. Box 215, Holden
Phone 104
8. — Коперник
10. — Дейзленд
14. — Голден-місто
17. — Коперник
21. — Голден-фарми
24. — Голден-місто
27. — Голден-фарми
Всюди: 9.30 Утр. або Всен.; 10.30 Служба Божа.

о. Є. Мельничук
P.O. Box 215, Boyle, Alta
10. — Френс год. 10.30 рано; Бойл год. 1 попол.
17. — Кретенд год. 10 рано; Бойл год. попол.
21. Різдво М. Б. — Проспериті год. 10.30 рано
24. — Проспериті 10.30 рано; Бойл 1 год. попол.
27. Воздв. Ч. Хр. — Френс год. 10.30 рано

о. П. Петришин
P.O. Box 391, Athabasca
Ph. 675-2593
10. — Атабаска
17. — Ричмонд Парк
21. — Росінгтон
24. — Атабаска
27. — Атабаска

о. Б. Снігурович
11219 - 58 St., Edmonton
Ph. 479-3745
10. — Черґіл год. 10; Рочфорт Бридж год. 3
17. — Вайлдвуд год. 10
24. — Дрейтон Веллі год. 10; Едсон год. 3. Після відправи сходини парафіян у Волф Крік в Дрестон Галл

о. К. Стангрет
P.O. Box 322, Vilna
Ph. 636-3543
10. — Стрий
17. — Спедден
21. — Спедден
24. — Сокаль
27. Воздвиж. Ч. Хр. — Давнінг (храм)

о. Р. Стародуб
P.O. Box 227, Innisfree
Ph. 592-3804
10. — Ренфурлі 10 рано
17. — Іннісфрі-місто 10 рано
21. — Іннісфрі XI ренч 10 рано
24. — Менвіл 10 рано
27. — Іннісфрі X ренч — празник 10 рано

о. І. Черкавський
P.O. Box 141, Derwent
Ph. 948-3730
10. — Дервент (8.30); Елк Пойнт (10.30)
17. — Дервент (10.30)
21. Різдво Пр. Д. М. — Енгел Лейк (10)
24. — Дервент (8.30); Вермільон (10.30)
27. Воздв. Ч. Хр. — Дервент (10)

БРИТАНСЬКА КОЛЮМБІЯ

о. Б. Лисак ЧСВВ
1213 Falls St., Nelson, B.C.
Ph. 352-3623
10. — Крестон 12.00
17. — Нелсон 9.30
24. — Нелсон 9.30

о. І. Макух
1112 Caledonia Ave.
Victoria, B.C., Ph. 384-6006
10. — Вікторія 10 р.
10. — Шемайнус 3 попол.
17. — Порт Алберні 10 р.
24. — Вікторія 10 р.

САСКАЧЕВАН

о. М. Будз
P.O. Box 208, Vonda
Phone 47
10. — Вонда 10 год.
17. — Пітерсон 10 год.
21. Різдво Пр. Богор. — Смаґс
24. — Дома
27. Воздв. Ч. Хр. — Гаврилюки

Округа Вадіна
пошт. скр. 388
10. — Вадіна год. 11 рано; Фостон год. 2 попол.; Ватсон год. 7 веч.
17. — Поркюпайн год. 10 рано; Роз Велі год. 3 попол.; Вадіна год. 7 веч.
21. Різдво М. Б. — Понас Лейк год. 10 рано архиєр. Служба Божа; Вадіна год. 7 веч.
24. — Вадіна год. 11 рано; Поркюпайн год. 7 веч.

о. С. Гарванко
P.O. Box 103, Krydor., Ph. 40
10. — Кридор
17. — Орлів і Блейн Лейк
21. Різдво Пр. Богор. — Кридор
24. — Утринів
27. Воздв. Ч. Хр. — Кридор

о. А. Пакош
751 - 14 St. W., Prince Albert
Ph. 763-3645
10. — Міт Парк
17. — Мекдовал
24. — Міт Парк

о. А. Хоружний
P.O. Box 111, Alvena, Ph. 10
10. — Алвена-місто
17. — Ланівці
21. Різдво Пресв. Богор. — Алвена-фарми
24. — Алвена-місто 10 рано
24. — Боднарі: архиєрейська візитація 4 год. попол.
27. Воздвиж. Ч. Хр. — Ланівці

о. А. Музика
P.O. Box 37, Norquay., Ph. 65
17. — Норквей 8.30; Ґаєс 10.30; Ґлен Елдер 1 попол.
21. — Вайт Біч 10 празник
24. — Арран 8.30; Норквей 10.30; Пелві 1 год.
27. — Свен Плейн 10 рано

о. В. Фляк
Box 310, Hafford, Ph. 37
10. — Спірс 9.30; Геффорд 11.00
17. — Рішард 9.30; Алтікейн 11.00; Геффорд 4.00 попол.
21. Різдво Пресв. Богор. — Геффорд 8.30; Величко 10.30
24. — Спірс 9.30; Геффорд 11.00
27. Воздвиж. Ч. Хр. — Геффорд 8.30; Албертавн 10.30

о. М. Шевчук
P.O. Box 254, Montmartre
10. — Вакав 9.30 р.; Прудгом 11 рано
17. — Вакав 10 рано
21. Різдво Пресв. Бог. — Сокаль 10 рано
24. — Вакав 10 рано
27. Воздв. Ч. Хр. — Борщів 10 рано

о. С. Юник ЧСВВ
P.O. Box 1375, Melfort, Sask.
10. — Єлов Крік 10.30; Мелфорт 7.30
11. Усікновення — Мелфорт 7.30
17. — Ніпавин 10.30; Мелфорт 7.30
21. Різдво М. Б. — Ґронлід 10.30
24. — Бруксбі 10.30

Богослуження: вересень

Гр. Юл. Дні	Юліянський календар	Григоріянський календар
10 28 Н	12 по Соп.	17 по Соп.
11 29 П	Усікн. Гол. Ів. Хр.	Теодори преп.
12 30 В	Александра св.	Автонома сщмч.
13 31 С	† Полож. п. Пр. Діви	Корнилія сщмч.
14 1 Ч	Вер. † Поч. ц. року. Сим.	Воздвиження Ч. Хреста
15 2 П	Маманта мч.	Никити вмч.
16 3 С	Антима сщмч.	Євфимії вмч.

Sterling Memorials Ltd.

3619 - 118 Avenue
EDMONTON, ALTA.
Ph. 474-1311

Фабричні ціни

Peter Kokolski, Manager

УКРАЇНСЬКИЙ ПОХОРОННИЙ ЗАКЛАД

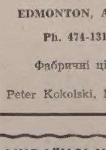

★ найнижча ціна найкраща обслуга

ЗВЕРТАЙТЕСЬ ДО НАС З ДОВІР'ЯМ ★

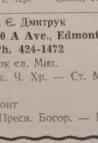

М. Панилик — управителі — М. Пасемко

PARK DALE FUNERAL HOME

ST. PAUL — PHONE 645-3902 — ELK POINT — RADWAY

NEVILLE WORLD TRAVEL SERVICE

НЕ ПРОПУСТІТЬ ДОБРОЇ НАГОДИ!

Корабель
АЛЕКСАНДЕР ПУШКІН
МОНТРЕАЛ — ЛОНДОН — ЛЕНІНГРАД

ВІДПЛИВАЄ — 30 квітня, 1 червня, 4 липня, 8 серпня, 10 вересня, 12 жовтня.

ВІЗИ ДЛЯ ВІДВІДУВАЧІВ — На візи, щоб відвідати села, треба почекати від 6 до 10 місяців.

ВІЗИ ДЛЯ ТУРИСТІВ — протягом п'яти днів.

Нові низькі ціни проїзду — Заощадіть до $250.00 літаком або морем

У СССР — безпосередні аґенти

Можете сплатити пізніше — 10% завдатку.
Тільки $32.00 проценту на рік від $1,000.00.

Замовляючи квиток у нас, ви не платите більше.

За докладнихи інформаціями зверніться до

Kathy Sprague, Maurice Miles or Bob Neville

NEVILLE
World Travel Service Ltd.
Professional Bldg., 10844 Jasper Ave., Ph. 429-3374
(formerly Westmount Travel Service)

НОВА КНИЖКА: «ВІРУЮ»

Вийшла з друку книжка о. д-ра Євгена Камінського: «Вірую. Духовні науки на основі Символа віри», 273 сторінки, ціна: 3.00 дол.

Замовлення слати до «Українських вістей»

Маємо на складі ще невеликий запас книжки

«Науки й читання на неділі і свята та реколекційні науки»

Зібрав о. К. Лотоцький. 272 сторінки.

Ціна з пересилкою: 4.25 дол.

Замовляти в "Українських вістях"

З НАШОГО ЖИТТЯ В КАНАДІ

ВІД ВЛАСНИХ ДОПИСУВАЧІВ

Вильна Алберта

ЮВІЛЕЙ 25-РІЧЧЯ СВЯЩЕНСТВА о. КОНСТАНТИНА СТАНҐРЕТА

25-го травня 1942 р. в молитовниці Української Духовної Семінарії у Львові в приявності Архиєпископа Кир Йосифа, отців настоятелів та тодішніх студентів Богословської Академії з рук Преосвященного Владики Кир Никити Будки о. К. Станґрет прийняв священичі свячення. Це був час війни, що не обіцював нічого доброго нікому, тимбільше Христовим священикам. Але о. Константин не вагався ні хвилини. Коли Коли тільки, дарма що вже аж по шістьох роках закінченої теології, одержав покликання до свячень, зголосився в Божого Слуги Андрія ,щоб стати до служби в Христовому винограднику серед рідних по крові братів і сестер.

о. К. Станґрет

Щоб вшанувати достойного отця ювілята, парафіяни парафіяльної округи Вильна в Алберті приготовили на день 11 червня ц.р. ювілей свому отцеві пароховi. Розпочався він у парафіяльній церкві в Вильна Благодарним Молебном, що його відправив отець ювілят у сослуженні: о. протопресвітера І. Черкавського, о. Д. Гната, о. Р. Стародуба, о. М. Нички ЧСВВ, д-ра о. Е. Камінського, о. Т. Гурка, о. П. Петришина, о. П. Литвина і о. В. Тарнавського.

По Молебні відбулась в парафіяльній залі ювілейна гостина, що нею проводив о. В. Тарнавський. Отця ювілята та його дружину вітала квітами від молоді О. Яцишин. При почесному столі з отцем ювілятом, його дружиною, дітьми і внучками, крім вичислених вже священиків сиділи ще парох римо-католицької церкви в Вільна о. Я. Кохан, брат Адріян — василіянин, братанки д-р І. й М. Лисенко, п-і С. Тарнавська, представники парафій округи Вильна, Спедден, Стрий, Давнінґ, Белліс та матірної парафії Вільна.

Вітаючи отця ювілята, господар гостини о. В. Тарнавський накреслив життєвий шлях о. Константина, починаючи з його ранніх літ, як він маленьким хлопцем разом з 5 братами й сестрами лишився сиротою, втративши в 1916-17 роках і батька і матір. Прийшов на світ о. Константин 16 червня 1907 р. в селі Дубенка, пов. Бучач в Україні. Шостеро сиріт 1919 року, між ними середущий Константин щасливо дісталися з Чехословаччини з табору переміщених осіб назад в рідні сторони. В Римі живе ще одна з сестер монахинь, що заопікувалися тоді малим Константином та перевезли його до Станиславова під опіку тодішнього єпископа Кир Григорія Хомишина. Там у Станиславові отець ювілят почав гімназійні студії. Закінчивши їх, з доручення ОУН пішов служити у польському війську. В ранзі штабового старшини закінчив отець ювілят військову службу і 1929 р. вписався студентом в Українській Богословській Академії у Львові. Обставини так складались, що отець ювілят мусів перервати студії в Богословській Академії, але не дармував повних три роки. Дубенка, Єзупіль, Бучач є свідками його праці на полі просвітному та кооперативному. Щойно 1934 р. вернувся о. Константин в Львівську Духовну Семінарію, маючи відпусну грамоту зі станиславівської єпархії у львівську. Друга світова війна не дала отцеві ювіллтові спромоги прийняти скоріше свячення і він ждав на них аж до 1942 р.

В міжчасі о. Константин одружився з п-ею Теклею Дейдей. 5 червня минуло якраз тридцять років з тої днини. В п-ва Станґретів є дві доні — Люба замужна за Павлом Менлі, та Оксана замужна за Андрієм Тарнавським. Тішаться п-во Станґрет п'ятьма внуками: Іриною, Андрієм, Петрусем, Анною та Михайликом.

Свою душпастирську працю розпочав неопресвітер Константин в Німеччині, обслуговуючи наших вивезених на роботи людей. Свідоцтво цій відданій душпастирській праці під обстрілом куль та в небезпеці можливих арештів отцеві ювілятові можуть дати: Берлін, Бранденбурґ, Галселстад, Госляр, Ґетінґен, Нортгайм, Ґільдсгайм, Ратенав, Штетін і Ліббен. До Едмонтонської єпархії приїхав отець ювілят 1951 р., душпастирюючи спочатку в парафіяльній окрузі Карвел, Алберта, а відтак в парафіяльній окрузі Вільна. Вітаючи отця ювілята, отець господар вітав теж і його дружину та дітей і внуків, бо вони як одна родина участвують у торжествах мужа, батька і дідуня.

Від парафій та святкового комітету вітав отця ювілята директор місцевої школи п. В. Нецик. Від ЛУКЖ говорила п-і А. Хімко, від священиків вітав отця ювілята о. І. Черкавський — протопресвітер, о. М. Ничка ЧСВВ вітав о. Константина від мондерського монастиря, від римо-католиків о. И. Кохан. Від дітей - вітала батька-ювілята дочка Люба, що між іншим сказала таке: ми діти не тільки тішимося татовим ювілеєм. Ми теж гордимося нашим татом, бо він Христовий священик. Чи можна мати більшу від цеї почесть тут на землі? — закінчила п-і Люба свій щирий привіт. Від родини вітав отця ювілята братанок з Чікаґо д-р І. Лисейко. Наспіли на цей ювілей і письмові привіти від: Святішого Отця Папи Павла VI, Верховного Архиєпископа Кардинала Иосифа, Преосв. Владики Кир Ніла Саварина, о. митрата В. Лаби синкела едмонтонської єпархії, від брата Василя та сестри Анни з України, сестри Софії з Польщі, від матері та сестер дружини о. ювілята з України, від о. Иосифа з України — доброго приятеля з молодечих літ, від о. канцлера д-ра М. Сопуляка, а. шамбеляна М. Марусина з Риму, о. Д. Шевчука — канцлера Вінніпезької єпархії, від о. Б. Слободи ЧСВВ, та від співбратів о. В. Чопея, о. П. Іванця, о. Н. Дядя, о. Марка Стека, о. Е. Дмитрука, о. д-ра Ю. Федорова, о. І. Шпитковського, о. Б. Бачинського, о. П. Даревича. Від сестри Єроніми, матері генеральної Сестер Служебниць, сестри Христофори та Моніки, від сестри Иосифи з Едмонтону. Крім того прислали ще привіти д-р М. Логаза з Сиракуз, д-р В. Шкудар з Детройту, інж. Т. Панасюк, п-во В. й Я. Притули та родина Іваськів всі з ЗДА.

Гостину приготовили членкині ЛУКЖ, простора заля з трудом вмістила приявних гостей. В щирих словах отець ювілят подякував Господу Богу за ласку священства. Подякував дружині та дітям за спільноту життя. Ця спільнота життя в багатьох випадках була оазою, в якій отець ювілят находив і відпочинок і потіху в терпіннях і поміч у важких обставинах життя. Подякував о. Константин ювілейному комітетові, що зготовивши це свято, вшанував свого священика. Свою подяку зложив отець ювілят і всім приявним священикам та всім гостям.

Пізно в ніч затяглась ця мила гостина, що лишила гарний спомин усім приявним. Кінчаючи ювілейний бенкет, о. В. Тарнавський звернувся до приявних з закликом не тільки любити свою Церкву та свій нарід, але й подбати про те, щоб мали ми живі приклади цеї любови. Нам треба молодих священиків, що старшим прийшли б на зміну. Нових отців місіонерів Деляріїв, Боських, Жанів, Вандемалс, та інших, що вирікшися себе ішли між наш нарід голосити слово Боже, ми не дістанемо. Ці отці мусять прийти з наших рядів. То ж дбаймо про те, нагода священичого ювілею пригадала кожному з нас — кінчив о. господар — обов'язок дати нашій Церкві наших рідних священиків.

Ювілейна гостина закінчилась многоліттям на честь отця ювілята. По спільній молитві приявні гості приходили до отця Константина та вітали його особисто, а він давав їм пам'яткові ювілейні образці.

Василь КОТИШИН — Мирнам, Алберта

ДЕЩО ПРО ОКОЛИЦЮ МИРНАМ

(продовження)

Помалу найгірші часи для поселенців проминали, життя ставало дещо краще. Першими познаками зміни на краще були численні крамниці, а в них пошти. Вже не треба було гнати милями, щоб післати листа, чи відібрати свою пошту. Зміна загального положення показалася теж і на матеріяльному положенні поселенців. Вони вже мали трохи більше грошей, жили достатніше, журба про завтрішній день для родини вже не захмарювала їхнього життя. Тому тепер почали турбуватися про своє духове життя та освіту для своїх дітей. Скрізь починають будувати школи, церкви, народні доми, основувати товариства, аматорські гуртки, які давали вистави, хори і т.д. Щоб легше можна дістатися з місця на місце, почали будувати дороги та поправляти існуючі. Молодь підростала, зживалася з новою батьківщиною й почувала себе як вдома, а вслід за тим й виявляла свою життєрадість співами та танцями, що впливало веселіше й на старших поселенців.

Я приїхав в околицю Мирнам щойно 1915 р. Передтим я працював на різних роботах по різних місцевостях Канади. Три роки працював я в Британській Колумбії в лісах та трачках. Зокрема в одній компанії працював я два роки. Зимою в лісі, а літом у трачці. Ця трачка була дуже велика. Там працювало поверх 300 людей. Опісля працював я в копальнях вугілля. В 1915 р. приїхав я до Мирнам, бо тут жило багато поселенців з моєї родини та з мого села. Тут я купив від Василя Романюка готову крамницю з поштою. То був великий будинок, на долині була крамниця і пошта, а на горі була заля. Це було центральне місце для цілої околиці Мирнам. Я мав цю крамницю протягом 9 років. Тут, можна сказати, "кувалася доля" цеї околиці. Тут відбувалися всякі збори, відчити, голосування, забави, представлення ітд. Тут я дістав перший телефон, який ішов з містечка Менвил до моєї крамниці. З цього телефону, за малою оплатою, користала ціла околиця. Товарі до крамниці я діставав з Едмонтону, з гуртівні залізницею до Менвил, а звідти перевозив їх фірами або своїм автом (я вже мав тоді авто!) до Мирнам. Моя праця була нелегка, бо крім крамниці я теж мусів займатися й іншими справами.

Десь 200 кроків від моєї крамниці на моїй таки фармі була церква, яку збудовано 1918 р. В моїй хаті перебували священики — оо. Василіяни з Мондеру, дяки, хрестили дітей у хаті, через що я і моя дружина мали нагоду багато кумувати. Я був через 6 років теж головою церковного комітету. Позатим у мене в хаті бувало багато проїзжих, які мали нагоду відпочити та з'їсти ложку теплої страви. Позатим я старався, наскільки міг, помагати нашим людям. Не було тижня, щоб моє авто не перевезло хворого або поліжницю до шпиталю до Менвил, або звідти додому. Людям було прикро їздити, бо звичайним возом таки було задалеко їхати до Менвил. Відчувалося це зокрема зимою, коли падав глибокий сніг й приходили гострі морози.

Але тут знову прийшли нові часи, а з ними й полегші для наших людей. Ні звідси ні звідти появилися інженери й почали міряти нашу околицю для залізниці. Вони міряли майже два роки. Притому очевидно кружляли різні поголоски й сплетні, які нераз таки немало клопоту причиняли нашим людям, які кожну поголоску чи сплетню брали за певну вістку й тим журилися. Сьогодні вже навіть важко затямити ці всі поголоски. Але поволі все проминуло й ми таки діждалися своєї залізниці.

(дальше буде)

Келовна, Бр. К.

ПОХОРОН БЛ. П. НИКОЛИ ОЛІЙНИКА

У вівторок 16 травня помер у шпиталі в Келовні бл. п. Никола Олійник на 73-ому році життя. Покійний походив родом з села Живачів, пов. Городенка, Західна Україна, де прийшов на світ 10 грудня 1893 р.

До Канади приїхав він з родичами 1898 р. і поселився на фармі в Овкбурн, Ман. В 1913 р. одружився він з Анастасією Рихлівською. Два роки молоде подружжя фармувало в околиці Овкбурн, а в 1915 р. покійний Никола став на працю в залізничній компанії СіПіАр. В 1922 р. залишив працю на залізниці й пішов на курс фризієрства, а рівнож працює при направі годинників. Тоді теж відчинив в Овкбурн своє власне підприємство й переселився до Ротленд, де збудував свій власний будинок, в якому жив і мав власне заведення.

Попри свою працю покійний Никола як і його дружина брали живу участь в громадсько-суспільному та релігійному житті. Були вони добрими членами місцевої української-католицької парафії та щедро жертвували на релігійні та національні цілі. Бл. п. Никола був веселої та милої вдачі, а ще при цьому грав на скрипці, тож не диво, що він придбав собі чимало приятелів, які його любили й шанували.

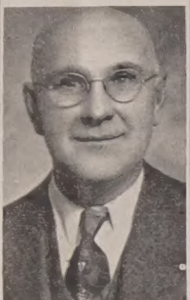

бл. п. Никола Олійник

Покійний полишив у глибокому смутку дружину Анастазію, п'ять племінників і вісім племінниць. Один його брат та три сестри упокоїлися вже давніше. Похорон покійного відбувся в п'ятницю, 19 травня з української католицької церкви Успення Божої Матері в Келовні. Похоронні відправи відслужили о. Р. Зубак в сослуженні о. Б. Ганушевського з Ванкуверу та о. Марка Стека з Кемлупс. Тлінні останки покійного зложено на місцевому цвинтарі в Келовні.

Поминальний обід відбувся в парафіяльній залі в Келовні. Під час обіду переведено збірку на "Українські іВсті", з якої прийшло 15.00 дол. За жертву щиро дякуємо, а покійному Николі вічна пам'ять.

Іван Німчук, Лемонт — СПОМИН ПІОНЕРА

З ДЖУРИНА ДО КАНАДИ

Весною 1902 р. я знову вибрався на роботу. Цим разом я вже не задержувався в Едмонтоні, а поїхав прямо до Келгари. Там я пішов до сіпіарського бюра, де мені сказали, що є праця на секції в Бенф, в Скалистих горах, 80 миль на захід від Келгари. Дали мені картку на даровий переїзд залізницею і слідуючого дня я вже був у Бенф. Форманом на праці був англієць Джансон. Застав я тут уже двох наших хлопців: Антона Турту і Андрія Підгірного, оба з околиці Ребет Гілл. Ми замешкали в хатині недалеко станції, поблизу хати нашого формана. Ми знову харчувалися самі, щоб заощадити більше грошей. Навіть хліб ми пекли собі самі. На снідання ми варили вівсяну кашу "порридж", а на обід їли наперед зварену фасолю з солониною, а деколи варили інші страви на зміну бо фасоля щодня проїдалася. Молоко ми купували конденсоване, а-

ЯК МИ КУПАЛИСЯ В БЕНФ

ле його розпускали водою, що ледве було пізнати, що це молоко, хіба по тім, що було біле. При цьому ми все обчисляли, щоб харч обходився як найменшим коштом, щоб привезти відтак додому якнайбільше гроша. Заробляли ми по 15 центів на годину, тоб то за 10-годинний день праці ми діставали 1.50 дол. Робота на секції полягала в тому, що ми наглядали за готовою вже залізничою дорогою, вкладали нові пороги, де старі були знищені, вирівнювали місця, де пісок занадто був осів, викошували траву попри залізницю та вдержували порядок на станції. Бенф вже й тоді славився своєю цілющою водою і літньою порою приїздили туди спеціяльними поїздами прогульковці із ЗДА та східної Канади. Вагони ці стояли на бічних торах, в них жили прогульковці і звідти вони або ходили пішком до купелів, або їх підвозили повозками. Неділями ми також брали зі собою перекуску й виходили високо на Сірчану гору, з якої випливає те сірчане озеро й де сьогодні є т.зв. "Апер гот спрінгс". Там серед лісу знайшли ми місце, де джерело випливає на верх й збирається в невеликій заглибині, в якій могли поміститися 3-4 особи. Там в спокою ми вилігувалися в воді на переміну по кілька годин. Мабуть ми перші черпали цілющу силу й то найбільш пожиточну з цеї мінеральної води. Згодом Бенф почав розростатися, прогульковців та лікувальників приїздило щораз то більше, а все порядно розбудовано і вже стільки буває літом людей, що годі протиснутися. Легкий доїзд, добрі дороги, вигідні житлові приміщення та чудові краєвиди стягають до Бенфу масу туристів не лиш з цілого американського континенту, але навіть зза моря.

Та працюючій людина на залізничій дорозі в горах краєвиди та гарячі джерела не такі приманчиві як для туристів. Нераз гарячими днями доводилося нам працювати в тій околиці, де дорога проходила через кітловину, замкнену з обох боків скелями. Як це каміння розпеклося, то зі скал била горяч як з печі. Піт лився в нас цюрком, аж в черевиках хлюпало від нього, а тут все одно треба було працювати. А знову вечером, як сонце сховалося за горами, нагло холодніло, а часом ставало таки добре зимно від вітру, що тягнув із ледняків та снігів на горах.

В одному місці недалеко гори Айзенгавер, яка тоді ще звалася Кесел, завелася була язва вужів і тисячі їх вкрило дорогу. Ми над'їхали туди т.зв. "генд-ґарою", форман зіскочив й почав бити по них шуфлею, аж гидко було на них дивитися, а вужі лежать як мотуззя та в'ються по дорозі. Ми зісунули нашу "генд-ґару" на бік, бо якраз мав їхати поїзд. Як поїзд приїхав на те місце, де були вужі, то аж зупинився. З поторощених колесами поїзду вужів зробилася на рейках мазюка й колеса крутилися на місці. Ми мусіли посипати піску під колеса паровозу, щоб поїзд міг рушити з місця. А нам залишилася дуже немила робота спрятати потовчених вужів з дороги та позсувати їх в рови.

Попри інші більше або менше немилі пригоди, ця була мабуть найнеприємніша. Я працював тут ціле літо і в осени повернувся додому. Це була моя остання робота на залізниці. Я вже більше на роботи не ходив, бо в дома господарка більшала, до того я взяв гомстед і треба було на ньому працювати, щоб виробити приписану урядом кількість акрів під управу збіжжя та могти відтак дістати контракт на власність гомстеду.

Борщів Алберта

ПОХОРОН БЛ. П. НИКОЛИ МИХАЙЛИЦІ

В понеділок, 24 квітня, упокоївся в Бозі бл. п. Никола Михайлиця на 89-му році життя. Покійний прийшов на світ 28 травня 1878 р. в селі Сокаль, пов. Борщів, Західна Україна. До Канади приїхав 1902 р. Усе своє життя провів на фармі. До 1947 р. фармував сам, а відтак на фармі заживав заслуженого відпочинку до 1966 р., коли його здоров'я погіршилося й він мусів піти до шпиталю в Веґревил, де й постигла його смерть.

бл. п. Никола Михайлиця

Покійного оплакує його дружина Марія, 6 синів: Василь, Григорій, Павло, Майнор, Іван і Яків та 8 дочок: Ганка, Галина, Стефа, Марія, Докія, Тетяна, Ганка (друга) та Настя, а крім того 29 внуків та 16 правнуків.

Похорон покійного зачався панахидою, що її в середу, 26 травня відправив у Борщеві о. О. Слободян ЧСВВ. Заупокійну Службу Божу й похорон відправив о. О. Слободян в четвер, 27 травня, який теж і попрощав покійного від парафії, родини та приятелів. Тлінні останки покійного зложено на місцевому цвинтарі. Після похорону відбувся в парафіяльній залі поминальний обід. З нагоди похорону син покійного Григорій передав 15.00 дол. на "Українські Вісті". За жертву щиро дякуємо, а покійному Николі вічна пам'ять.

Прісвил Саскачеван

ПОХОРОН БЛ. П. ИОСИФА БАРАНА

В понеділок, 8 травня по короткій недузі упокоївся в Бозі в присвільськім Юніон госпіталі бл. п. Иосиф Баран, проживши 29 років.

Покійний походив родом з села Григорів, пов. Бучач, Західна Україна. До Канади приїхав він 1911 р. Через перших п'ять років працював він на різних роботах, а в 1916 р. він одружився в Олесею Стахів й молоде подружжя почало фармувати в околиці Гейзел Ділл. Вони виховали дві дочки Стефанію і Павліну. Покійний жив на фармі до 1954 р., коли то перейшов на відпочинок й замешкав у Прісвил, де жив до кінця свого життя.

бл. п. Иосиф Баран

Покійного оплакують дружина Олеся, дочки Стефанія Слоґовська і Павліна Горбашевська, сім внуків та дев'ять правнуків.

Похорон покійного розпочався панахидою, що її в каплиці похоронного заведення відправив в понеділок, 8 травня, о. В. Костюк. Заупокійну св. Літургію та похорон відслужили о. В. Костюк та о. П. Гардибала в місцевій українсько-католицькій церкві у вівторок, 9 травня. Після послідного цілування тлінні останки покійного зложено на місцевому цвинтарі. Домовину з тлінними останками покійного несли: В. Слоґовський, О. Горбашевський, Б. Слоґовський, О. Дудяк, Т. Пословкий і М. Ткачук.

Після похорону відбувся в парафіяльній залі поминальний обід, під час якого зібрано на "Українські Вісті" 20.00 дол. За жертву щиро дякуємо, а покійному Иосифові вічна пам'ять.

ПОДЯКА

Родина покійного Иосифа Барана складає щиру подяку всім тим, що взяли участь в похороні покійного й тим віддали йому послідну прислугу. Дякуємо рівнож Всч. о. В. Костюкові і о. П. Гардибалі за відслуження похоронних богослужень, а всім приятелям за жертви на Служби Божі.

Родина

В Едмонтоні й на фармах
перероблюємо та направляємо дахи
на домах — шпихлірах — стайнях — стодолах
та повітках для машин
Кедрові ґонти та грубші дошки для покриття (Shakes)
Для кого ми працювали раз, кликатиме нас постійно
Найнижчі ціни в Едмонтоні
Оцінки та інформації даром.
Телефонуйте до нас в кожній порі на
ч.: 474-3117 — 469-6187
KATHY & ED'S ROOFING
11839 - 69 Стр., Едмонтон, Алберта

СТОРІНКА САСКАЧЕВАНУ

SASKATCHEWAN PAGE

Редагує: Анна Марія Баран
1306 - 20th St. W., Saskatoon, Sask.
Телефон: 242-6364

РІК 2. Ч. 36

о. В. ІВАШКО

БАТУРИН (3)

(Репортаж)

МІСТО МОНТРЕАЛЬ

Останній день нашого приватного перебування в Монтреалі ми призначили на оглядини деяких місць цього найбільшого міста в Канаді. Знову в пригоді стала нам помічною юначка Даня. Вона з'явилася ранком на Ібервіл. Заїхав гарний міський автобус, що його нам замовив ревний транспортовий опікун всіх гостей в Монтреалі, ст. пластун Ігор Гладилович. Ідемо вулицями старого міста. Вони вузькі і круті горбоваті. По обох боках хати з червоної цегли і обов'язково зовнішні сходи, якими мешканці дістаються на поверхи. Людей на вулицях досить багато, які не дуже респектують на перехрестях світла. Те саме можна сказати про авта, які їздять скоро і завідважно.

Перший наш постій це восковий музей. Невеличка будівля, в якій построєно довгий крутий коридор, а по обох боках ниші (заглиблення), де знаходяться особи зроблені з правдивого пчільного воску. Ми оглядали кілька відділів, старо-християнський, лицарський, історичний, який відтворював важніші події з часів першого поселення французів в Канаді, дальше воєнний, церковний. На закінчення були визначні постаті з теперішньої історії, як Кеннеді, Джансон, де Голь. Найбільш багата група постатей це теперішній папа римський Павло VI-ий у своєму оточенні.

Недалеко музею на великій частині землі, на високій горі стоїть найбільша церква в Канаді, Ораторія св. Йосифа. Туди вже таки пішки помандрувала наша група. Французький католицький священик започаткував будову. Отець Андрій построїв малу молитовницю. Ізза його великої святости це місце стало сьогодні гордістю католиків Квебеку, місцем численних паломництв, місцем чудесних уздоровлень. Підходимо вгору по сходах. Їх дуже багато. На деяких з них клячать богомольці і, поступаючи вгору, відмовляють молитви. З увагою увійшли ми до середини. На головному престолі священик служив св. Літургію. Людей небагато. Майже всі переходять дальше до бічних приміщень. Там море світел-лямпадок. На стінах висять різні вота, а дальше немов архів-музей. Це історія цієї велитенської будови, історія численних Божих ласк, зокрема уздоровлень, що їх вірні тут одержали. Ідемо вгору. І там знову церква - надбудова, більша за першу, дуже висока. Виходимо на просторий балькон, звідки видно весь Монтреаль. Наша група розгубилася. Я з д-ром Роздільським повертався якимись бічними входами-виходами. Вже надолі ми натрапили на крамницю з девоціоналіями, пам'ятковими речами і просторий ресторан. Випиваючи холодний напиток ми дивувалися, що наші молоді "винахідники" не відкрили це прекрасне місце для покріплення і прохолодження.

Всі ми на час "знайшлися" коло автобусу. Ідемо крутими вулицями під гору, а по боках гарні, в різнородному стилі будовані, мешканеві хати з квітниками. Задержуємося на високорівні, звідки можна оглянути важніші місця і будинки Монтреалю. З'їздимо вдолину і поступаємо до церкви "Нашої Пані" — "Нотр Дам". Це старинна, невелика, дуже цікаво прикрашена святиня, дорога кожному французові. Приміщуємося в лавках, спільно проказуємо молитву за наш щасливий поворот до Саскатуну. Співаємо "Царю Небесний" і відходимо. Ще оглядаємо ззовні великий ботанічний город, а дальше переїздимо через нову частину міста, з великими модерними будівлями та широкими вулицями. На Ібервіл ми повернулися пізно пополудні. Використовуючи час перед вечерою, ми пішли купатися. Хоч вже попереднього дня я зробив окреме зголошення про наш прихід, то всежтаки в купальному басейні багато людей, зокрема дітей. Не довго там задержуючись, повертаємося на Ібервіл. Наша купіль скінчилася малою пригодою. Ось зголошується юнак В., що йому пропали святочні черевики. Не було ради, треба було купувати нові...

ІДЕМО ДО "БАТУРИНА"

В суботу, 22 липня, ранком перед парафіяльний дім заїхали автобуси. Один призначений для саскачеванської групи. Справно повміщували юнаки всі наші спільні й особисті клунки. Автобус повний. Коли почали їзду, то одна з учасниць нашої групи каже: "Я так почуваюся, що ми вже повертаємося домів". Ці слова вказували, як багато ми всі вже пережили. Але це все, що поза нами, це наша приватна додаткова програма. Щойно тепер починається справжня Зустріч. 70 миль дороги зовсім нас не змучило. Все щось нового цікавого ми могли завважити. Переїздимо малі містечка. Дорога підноситься вгору. Перед нами час до часу виростають гарні залісені гори. Але сонця нема, хмарно. А мокрі плями на дорозі вказують, що недавно був тут дощ. Під час нашого перебування ми мали, здається, лише один день дощу. В цій околиці падають часті дощі, три-чотири рази на день. При тому блискає і гремить. Одною потіхою було те, що ці дощі тривали коротко. Зараз таки при дорозі-гостинці видніє головна, або як тут звали "велика" брама. Два великі шатра, кілька авт, таблиця з написсю "Реєстрація", но і "урядовці", які реєстрували. Це все що нас привітало при в'їзді на терен нашої Зустрічі.

ТЕРЕН ЗУСТРІЧІ

Велика рівна площа була старанно приготована для загальних збірок, спортових зайнять і перемаршів. В дальшому боці від дороги построєно капличку для богослужень для католиків, а дещо дальше для православних. Зараз за площею є гарне озерце, яке построєно так, що при бистрому потічку збудовано греблю. З одного боку озерця є пісок-пляжа, а з другого гарний лісок. Вся площа і озерце окружені горбами з гарним смерековим лісом. Деце-де видно скелі. На одній з цих скель поміщено відзнаку МПЗ, букви "МПЗ" і рік 1967. Зараз понижче менша площа на прапори і трибуну. Камінистою доріжкою входимо наче в ліс. Там приміщено так звану "малу" браму з постійною стійкою. Дещо подальше два нові будинки, "Мотря" і "Орлик". Там примістилися проводи МПЗ, кухня для проводу, заля нарад, крамниця, пошта, шпиталь, окремий для хлопців, окремий для дівчат очевидно, магазин і так звана "централя", де приміщувалися голосникові апарати для оголошень і наказів та спільного порозуміння між всіми частинами Зустрічі. Ще дальше розложився хлоп'ячий табір, чотири коші, разом коло 700 юнаків.

Приміщення для дівочого табору прийшлось організаторам винаймати від сусідів. Цей табір мав гарне місце, велика площа — високорівня, окружена лісом, переважно шпильковим. Доїзд автомашинами мусів відбуватися окружною дорогою, бо головний доступ до дівочого табору проходив від іншої битої дороги. Сполучення пішком відбувалося досить гарною стежкою серед лісу. Красу цієї стежки зменшувала ця обставина, що ця стежка в кількох місцях була дуже стрімка. Господарі МПЗ робили все можливе, щоб цю проблему облегшити, себто копали сходи, клали кусники дерева, причіпляли шнури до держання. Всежтаки пройти цією, романтичною до речі, стежкою було досить тяжко. Ніччю було тяжко пройти без електричної лямпки і не впасти бодай два-три рази, а передовсім тоді коли впав зливний дощ. Дівчат було теж коло 700.

Мене, разом з деякими іншими сеньйорами, приміщено якраз при цій крутій стежці. На краю ліса, під короною кріслатих дерев поставили господарі кілька шатер. Я замешкав разом з проф. О. Бережницьким з Боффало в першому шатрі. А що там знайшлися вельми побожні сусіди, то під час моєї неприсутности построїли відповідну напись та ще причепили на віжаку два дзвони, зроблені з пушок від консерв. Напись звучала: "Атонська Обитель". Хоч ми вели себе далеко не по-монаших приписах, то напись звертала увагу багатьом прохожим, які в більшості покинули "Батурин", не дізнавшись що це таке Атон.

ГОСПОДАРСЬКА ДІЛЯНКА

Вся господарка була наладнана якслід. Всі юнаки і юначки перебували під шатрами, що їх привезли зі собою. Господарі, себто Монтреаль, подбали ще про додаткові шатра, так, що не відчувалося браку приміщень. Добре була наладнана справа води до миття і пиття, яку доставляла елекрична помпа до обох таборів. Дуже помислово були построєні збірники води до миття, де за легким піднесенням цвяха плила вода. Належно були построєні спільні місця так, що під оглядом гігієнічним табори були без закиду, якщо візьмемо до уваги поважне число учасників коло 14 соток. Лікарська опіка і перша допомога, хоча часто мала повно роботи, не мала більших проблем. Позитивною сторінкою Зустрічі треба визнати це, що не було поважніших захворінь, ні нещасливих випадків, а передовсім ніякої познаки епідемії.

Харчування було здорове і подостатком. Молодь досить справно давала собі раду з варенням по своїх гурткових чи курінних кухнях. Чистота і порядок в таборі, а передовсім спратування відпадків їжі в кухні, поза малими винятками, були прикладні. Не знати чому треба завдячувати, що пластові однострої, хоч переносили на собі велику пробу дощів, виглядали навіть дуже прилично. Може це такий добрий матеріял вибрано для пластової родини, а може квебекський дощ привертав їм первісний вигляд і фасон. Достава харчів та розподіл були наладнані дуже добре.

Коли пишу про господарські справи, то мушу признати, що під цим оглядом монтреальці виконали повністю своє завдання. Зокрема належиться признання п. інж. И. Ронішові, який вклав в цю ділянку не лише свій досвід і знання, але теж і серце. На жаль, його серце не дуже сильне, бо ще перед закінченням Зустрічі мусів піти до лічниці. Тут хочу згадати ще два прізвища, а саме ст. пл. О. Дідуха та І. Гладиловича, які нам, саскачеванцям, дуже багато допомогли під час нашого перебування в Монтреалі і "Батурині" в справі приміщення і транспорту.

Dr. M. F. Stadnyk
Dr. Irwin Stadnyk
Окулісти-Оптометристи
512 Canada Bldg.
Saskatoon, Sask.
Phone 242-8656

Університетські вечірні виклади

В КОЛЕГІЇ СВ. ЙОСИФА В ЙОРКТОНІ БУДУТЬ ПРОДОВЖУВАТИСЯ І ЦЬОГО РОКУ

З уваги на брак відповідних викладових кляс, цього року не будуть відбуватися денні виклади для університетських студентів у Колегії св. Йосифа в Йорктоні. Одначе, як сказав директор Колегії Брат Юстин, будуть відбуватися вечірні університетські курси з різних предметів. З уваги на незакінчену реєстрацію студентів та труднощі в підшуканні відповідних викладачів деяких предметів, не подано ще точного розподілу викладових годин.

Оці предмети з першого року "Артс" вже є в програмі вечірніх викладів: математика 102 — лектор Григорій Стінка з Канори, психологія МІОІ — лектор д-р Липскомб з Йорктону, українська мова 91 — лектор Брат Методій з Колегії св. Йосифа, французька мова 102 — лектор Брат Джін з Колегії св. Йосифа.

Вищі курси в освіті "Едюкейшен" 310, або 412, залежно на котрий курс впишеться більше студентів, буде викладати лектор Мервін Балабук з Регіональної Компрегенсивної Вищої Школи.

Дирекція Колегії св. Йосифа має надію запропонувати студентам ще два курси, а то з історії 102 та з англійської мови 102, одначе ще не отримано офіційного дозволу на ці курси від Саскачеванського університету в Саскатуні.

Існує також можливість, що новий світський учитель Колегії св. Йосифа, О. Вікенгайзер, БА, БЕд, МА (математика), буде викладати Математику 157 або Математику 205 для університетських студентів на вечірніх курсах.

Брат Юстин – новий директор Колегії св. Йосифа в Йорктоні

В часі літніх ферій зайшли певні зміни в управі та учительському складі в Колегії св. Йосифа в Йорктоні.

На місце дотеперішнього директора Колегії Брата Мартина призначено Брата Юстина. На місце трьох Братів Ігнатія, Остіна та Петрика, що виїхали на учительську працю до інших шкіл, призначено до Колегії: Брата Реймонда, БА, б. учителя в Колегії Д'Арсі МсГее в Монтреалі, Брата Роберта, БА, б. учителя в Колегії "Де Ля Салль" в Торонті, та Брата Івана, БА, (градуанта Колегії св. Йосифа), б. учителя в Торонті.

На місце світського учителя В. Козакевича (зрезигнував) прийнято Освальда Вікенгайзера, БА, БЕд, МА (математика), який протягом вісім років учителював в "Кемпіон Колегії" в Ріджайні.

Похорон бл. п. Василя Боднарчука

Несподівана смерть, на удар серця, саме в розквіті життя, сорокодин річного Василя Боднарчука була великим ударом для родини покійного, його кревних і всіх знайомих.

Бл. п. Василь Боднарчук дитячі роки провів з родичами в Ст. Джулієн, Саск., де закінчив публичну школу і почав гайскул. В 1941 р., маючи 15 років, разом з родичами перенісся на фарму до Кадворт і тут закінчив середню школу, після чого вступив на університет в Саскатуні. Осінню 1947 р. одружується з Розалією Дзєндзєловською. Бог поблагословив їх двома синами: Ляри 18-років, закінчує середню школу і Роберт 9-років, а учнем публичної школи.

бл. п. Василь Боднарчук

Покійний був глибоко релігійний, свідомий і діяльний українець. Довгі роки був заст. голови парафіяльного комітету в Кадворт, довгі роки був "гренд найтом" у місцевому відділі Лицарів Колюмба, три рази був перевибраний за війта муніципалу Гудо у Кадворті. Був теж представником відділу здоров'я, відділу парку у Вакав, членом 4-Н клюбу та членом багатьох інших організацій. Для всіх був щирим і радо допомагав своїми вказівками, зокрема в парафії був всіми люблений та, як діяльний член, був великою помічччю для свого пароха.

Сотки людей спішили на заупокійну панахиду до похоронного заведення, а поверх тисяча осіб були приявні на похоронних Богослуженнях. Це був один із найбільших похоронів, що його пам'ятає Кадворт і ціла округа.

Похороном проводив місцевий парох о. Єр. Ляшкевич при асисті о. Н. Будза і рим. кат. пароха о. Алфреда. Всі три отці душпастирі виголосили під час похорону відповідні до хвилини проповіді. Після похорону відбулася поминальна трапеза в парафіяльній залі.

Покійний залишив у великому смутку дружину Розалію, двох синів і горем прибитих родичів, Дмитра і Марію Боднарчук, Михайла і Каролину Дзєндзєловських, двох братів, Евгена з Едмонтону і Павла з Мусені, Онт., трьох одружених сестер: Петруню, зам. Козак в Мічем, Саск., Отилію, зам. Котелко з Альвени, Саск., і Емілію, зам. Герман з Блен Лейк, Саск.

Домовину несли швагри покійного: Людвик і Петро Дзєндзєловські, Василь Мащак і Олекса Котелко, Никола Козак і Михайло Герман.

Нехай Вселаскавий Христос, своїми ласками кріпить рідню у її великому смутку і подасть силу перенести цей важкий удар, а бл. п. Василеві, дарує вічной спокій в небі.

На покриття поміщення знимки покійного та на пресовий фонд "Українських Вістей" зложено $12.20. За жертву щиро дякуємо, а бл. п. Василеві "вічна пам'ять"!

З ЄПИСКОПСЬКОЇ КАНЦЕЛЯРІЇ

В днях від 4-го — 11-го вересня Преосвященний Кир Андрей візме участь у нарадах канадського католицького єпископату в Оттаві.

21-го вересня, Різдво Матері Божої:
В год. 10.00 рано Архиєрейська Служба Божа в Понас Лейк, Саск., з нагоди празника.

24-го вересня, Неділя:
В год. 10.00 рано Архиєрейська Служба Божа в Дана, Саск. В год. 4.00 пополудні Архиєрейський Молебень в церкві Боднарі.

27-го вересня, Воздвиження Чесного Хреста:
В год. 10.00 рано Архиєрейська Служба Божа в Габбард (фарми), з нагоди празника.

1-го жовтня, Неділя:
В год. 10.00 рано Архиєрейська Служба Божа в Вейборн, Саск. В год. 4.00 пополудні Архиєрейський Молебень в Бієнфейт, Саск.

8-го жовтня, Неділя:
В год. 10.00 рано Архиєрейська Служба Божа в Кридор, Саск. В год. 4.00 пополудні Архиєрейський Молебень у Величко, Саск.

15-го жовтня, Неділя:
В год. 10.00 рано Архиєрейська Служба Божа в Модел фарм, Саск. В год. 4.00 пополудні Архиєрейський Молебень в церкві — Дороші.

Померла Тереса Грапчак в Саскатуні

В дні 3-го липня ц.р., по короткій а якже важкій недузі, в місцевому шпиталі померла на сорокосьмому році життя Тереса Грапчак. Покійна, народилася у Вонді, Саск., і там закінчила школу. В 1940 році подружилася з Йосифом Грапчаком, а в 1947 р. переїхала з родиною до Саскатуну, де перебувала постійно.

бл. п. Тереса Грапчак

(З нагоди поминального обіду зложено $10 на пресфонд "Українських Вістей").

Похоронні відправи відслужив в катедральному храмі св. Юрія шостого липня о. прелат І. Олійник, звідки покійну похоронено на місцевому кладовищі. Після похорону відбувся поминальний обід у бенкетовій залі Осередку Молоді, який приготовили членки місцевого відділу ЛУКЖ.

В богослуженнях в похоронному заведенні, церкві а опісля на кладовищі як теж у поминальному обіді взяла участь велика кількість вірних.

Покійна походила з численної і загально відомої родини. Залишила у великому смутку мужа Йосифа й четверо дітей: п-ні Дж. Шефлєр є замужем, син Юлій і Дональд перебувають у Саскатуні, а наймолодша дванадцятьлітня Маріянна ще вдома, шість сестер, а це: п-ні Т. Гучковська з Ростерн, п-ні Ф. Боєнко і п-ні Г. Сливка у Вонді, п-ні И. Чубак в Саскатуні, п-ні А. Соблік в Калгарі і п-ні Т. Дупюс у Ванкувері, та п'ять братів: Михайлі, Бен і Павло Боднар, всі перебувають у Торонті, Іван Боднар в Саскатуні і Карпо Боднар в Медов Лейк, Саск.

Покійна Тереса, належала до постійних і активних членок ЛУКЖ катедрального відділу. В 1955 і 56 роках, а опісля в 1961 і 62 році була заступницею голови відділу а в 1957 і 58 роках членкою господарського комітету відділу. В її особі відділ втратив щиру, віддану і жертвенну робітницю для своєї церкви, парафії для організації ЛУКЖ.

Збережім добру пам'ять по покійній Тересі в наших щирих молитвах як нев'янучий вінок на її передчасну могилу.

І ЦЬОГО РОКУ ЧИСЛО СТУДЕНТОК В АКАДЕМІЇ ПРЕСВЯТОГО СЕРЦЯ В ЙОРКТОНІ БУДЕ ТЕ САМЕ

Сестра Богдана, директор Академії Пресв'ятого Серця, сказала, що і цього року число студенток не може бути більше як попереднього року, а то тому, що додаткова будова шкільних приміщень вартости $730,000 буде закінчена при кінці цього, або з початком 1968-го року.

Повне число студенток (220) вже вписалися до Академії на цей шкільний рік. До розпорядження студенток є сім викладових кляс, лябораторії, бібліотека, велика розривкова заля, як також каплиця. Десять учительок — переважно Сестри Служебниці — будуть вчити цього року.

НАСЕР НЕПОКОЇТЬ НЕБІЩИКІВ

Єгипетський президент Насер зажадав, щоб гроби 3,000 британських й австралійських вояків, які згинули в боях з німцями в другій світовій війні, усунути з кладовища недалеко Александрії.

Комісія воєнних гробів у Лондоні підтвердила цю вимогу Насера.

Суддя Роборецький на новому місці

Суддя Іван Юрій Роборецький вже діє в Торонті і околиці. Міністер Юстиції в Оттаві в м. березні назначив суддю Роборецького на провінцію Онтаріо, із спеціяльним означенням метрополії Торонта і околиці. Дня 15 березня в Торонтонському суді відбулась офіційна церемонія з того приводу та введення судді Роборецького в його уряд. Аторней Дженерал Вишард призначив суддю Роборецького до новозбудованого суду в Брентоні. Перед тим він був у Лейкгед і околиці, а останні два роки в південному Онтаріо, переважно в Торонті й околиці.

Суддя Іван Юрій Роборецький

Суддя Роборецький відомий з адвокатської практики, де виявив себе добрим правником і оборонцем у справах карних і цивільних, заступаючи при тому великі фірми в їх процесах. Він був членом багатьох національних організацій і брав активну участь у громадському житті.

Суддя Іван Юрій Роборецький є рідним братом Преосв. Кир Андрея, єпископа Саскатунської єпархії. Він є першим українцем суддею вищого канадського суду в східній Канаді.

Тіні карнавалу Конфедерації:

В англомовному мелфортському тижневику "Мелфорт Джурналь" з датою 23 серпня, поміщено лист до редакції під наголовком "Тіні Каравану Конфедерації" о. С. Юника, пароха Мелфорт, Саск. З огляду на міст цього листа подаємо для читачів "Сторінки" його в перекладі:

В великою приємністю я зідвідав Караван Конфедерації, одначе наприкінці був прикро розчарований.

Сьогоднішня культура й добробут Канади є здобуті спільними зусиллями індіян, французів, англійців та інших меншин. Ці меншості становлять сьогодні майже одну третю канадського населення, одначе ці меншості і їхній вклад були цілковито вилишені в Каравані Конфедерації.

Я висловлюю мій жаль з приводу зігнорування пів мільйона українців, які сьогодні працюють для кращого Канади. Перші українці (католики), приїхали до Канади із Західньої України в 1891 році. Першим єпископом для Української Католицької Церкви в Канаді був призначений Никита Будка в 1912 р. (замордований комуністами в 1945 р.).

Від 1915 р. українці були вибирані до канадського парляменту, а деякі з них стали міністрами в провінціях Саскачевану, Алберти і Онтаріо. Цього року у Пан-Американських ігрищах Андрій Бойчук — українець, здобув золоту медалю для Канади.

Тридцять першого липня прем'єр Канади Пірсон говорив в Оттаві до тисяч української молоді, підкреслюючи великий вклад українців у добробут і культуру Канади.

Це жалюгідне, що бесідники в телевізії і радіо все ще не мають навіть примітивного знання про все те. Говорячи про Совєтський Союз, говорять як про Росію, а українців називають росіянами.

В дійсності Україна є найбільшою не-російською нацією в Совєтському Союзі, а теж найбільшою поза залізною куртиною. Вона зі своїм більше як сорокмільйоновим населенням рівняється Англії, Франції і Італії.

В заключенні я бажав би пригадати організаторам Столітньої Програми, що Канада складається з багатьох етнічних груп і всі вони повинні бути у відповідний спосіб зарепрезентовані.

Українські Похоронні Заведення в Алберті

В годині смутку по втраті дорогої особи в родині, приятеля чи знайомого, звертайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похороненню, бальзамуванню і в закупленню домовини та нагробних хрестів до:

Park Memorial Funeral Directors
9709 - 111 Ave., Phones: 422-2331 & 424-1633, Edmonton

Відділи в таких містах Алберти:
Vegreville, Phone 2011 — Lamont, Phone 53 — Smoky Lake
Myrnam — Vilna — Mayerthorpe — Wildwood

В. М. СМОЛИК, управитель

МІСЦЕВІ И ЗАМІСЦЕВІ ПЕРЕВОЗИ.
Перевози за контрактом — комерційні ціни.

Jim's Express & Transfer Ltd.
Phone: 422-6669.

ROYALITE

Направа авт і троків — Перевірка моторів
Продаж високоякісної газоліни та оливи до авт.

Artic Service Station Ltd.
12608 Fort Road Edmonton, Alta. Ph. 476-2212
Власник і керівник: Маріян Страшок

БІНГО
Щочетверга о 8-ій год. вечора в УНДомі, 9620-109 Аве. Одна безплатна гра (нагорода 50 дол.)

БІНГО
Щопонеділка о 8-ій год. веч. в залі парафії св. Володимира 12726 - 119 вул.
Вступ 1.00 дол. — 3 картки
Джекпот — $50.00.

ЩОП'ЯТНИЦІ
від 11 год. до 6 год. веч.
ПРОДАЖ ВАРЕНИКІВ
у залі під церквою
св. Юрія, 11302 - 95 А вул.

ДЕНТИСТИЧНІ ЛЯБОРАТРІЇ

BURTON DENTAL
Laboratories
Certified Dental Mechanics
1½ Bl. North of Woodward's
10279 — 101 Street
EDMONTON ALTA

Wasson Dental Lab.
BARRY BUILDING
10128 — 103 St.,
Phone 422-4718
Certified Dental Mechanic

ДЕНТИСТИ

Д-р А. С. НАЙ
ДЕНТИСТ
520 Tegler Bldg.
Edmonton, Alberta.
Office Phone: 422-8553

Тел. офісу: 422-2411
дому: 488-2350
Dr. B. N. SHLAIN
ДЕНТИСТ
428 Tegler Building
Edmonton, Alta.

ОКУЛІСТИ — ОПТОМЕТРИСТИ

DR. KOZAK – CHURCH – CRAIG
OPTOMETRISTS
790 Avord Tower, 2002 Victoria Ave.
Regina — Sask.
Phones: LA 3-6009 LA 2-4347 LA 2-6024

Д-р Левко Г. Фарина
окуліст-оптометрист
522 Tegler Building
Edmonton, Alta.
Телефон: 422-8631
Екзамінує очі — Припасовує окуляри

Д-р ПЕТРО СТАРКО
Д-р Йосиф СТАРКО
Д-р ІЛЛЯ СТАРКО
ОКУЛІСТИ
230 Tegler Bldg., Edmonton
Phone: 422-1248

ЛІКАРІ — ЕДМОНТОН

Д-р І. Смульський
Лікар, хірург і акушер
303 Professional Bldg.,
10830 Jasper Ave.
Phone Office: 424-1814
Res.: 488-7441

Д-р М. Снігурович
Лікар і оператор
3829 - 118 Ave.,
Едмонтон, Алберта
Phone Office: 479-3318
Res.: 479-4443

Д-р В. А. Шандро
Оператор, спеціяліст ниркових недуг та залози (Простейт гленд), що регулює моч
Член Королівської Комісії Хірургів
Тел. офісу: 488-9797
дому: 439-2408
116 St. & 100 Ave.,
214 Le Marchand Bldg.,
EDMONTON, Alta.

Д-р Г. Стефаник
F.R.C.P.(C)
Лікар - спеціяліст внутрішньої медицини і кормової системи.
728 Professional Bldg.,
10830 Jasper Ave.,
EDMONTON, Alta.
Phone Office: 422-2745
Res.: 484-3821

Д-р Василь Павлюк
член Королівської Колегії Хірургів
F.R.C.S.(c)
хірург-спеціяліст
5B, Strathcona Medical Dental Bldg.,
8225 - 105 St., Edmonton
Тел. офісу: 439-4321
дому: 466-5033

Д-р Мирон Старко
Спеціяліст — оператор
від глухоти, недуг горла, дишниці і кормового проводу
Tonsils, adenoids, сайнисис носа і залози (glands).
Тел.: офісу 424-4773
дому 482-2217
225 Professional Bldg.,
10830 Jasper Ave., Edmonton

Dr. N.D.Holubitsky
Physician & Surgeon
Office.: 422-4543
Res.: 488-4488
207 Union Bldg.,
EDMONTON, Alta.

Український танцювальний ансамбль "Шумка" з Едмонтону

ЧАРУВАВ ПУБЛИКУ В ГАЛЛ, КВЕБЕК ТА НА ЕКСПО 67 В МОНТРЕАЛІ

Наполеглива праця та витривалість поплатилися добре для 40 танцюристів та їхнього керівника п. М. Куця.

Вже від віднови діяльности танцювального ансамблю в 1959 р. керівник ансамблю п. М. Куць старався вибрати найкращих танцюристів з танцювальних груп при різних українських парафіях та товариствах в Едмонтоні. У висліді створив він знаменитий ансамбль, зложений з 40 танцюристів, що йому мабуть немає рівного в Канаді. Задержуючи високий рівень танку, а рівночасно держачись вірних зразків українського народного танку, члени ансамблю "Шумка" причинились у великій мірі до збереження нашої багатої української культурної спадщини. Під час своїх недавних виступів у східній Канаді та ЗДА, "Шумка" стягнула маси глядачів у Галл, Квебеку (Галл в 1967 р. обмінюється культурними імпрезами з Едмонтоном), в Оттаві, на Експо-67 в Монтреалі та на Союзівці недалеко Ню Йорку.

Перед першим виступом "Шумки" в Галл, пересичені культурними імпрезами, французи ставилися до цього виступу з байдужим упередженням. Вони бачили вже різні українські танцювальні групи із східних міст Канади й сподівалися, що побачать знову танки, які будуть менше-більше подібні до попередніх. Але, коли у великій залі в Галл спустилася куртина, після першого виступу "Шумки" вечером 29 липня ,видно було, що виступ "Шумки" був таки чимось надзвичайним. Джан Белло, директор програми Сторіччя Канади в Галл, сказав до публики: "Вам певно здається, що ви досі бачили вже всі українські танцювальні групи, які ви могли побачити за час вашого життя. Мабуть ви не могли більше помилитися. Бо, як ви дивитеся на виступ танцюристів українського танцювального ансамблю з Едмонтону, то ви й самі побачили, що ви думали неправильно. Тепер ви бачите перед собою розгуляний, веселий, чарівно зіграний гурт молодих людей, що танцюють з шаленим запалом й передають в танкові свою душу".

"Шумка" вповні виправдала предсказання п. Белло і тому на останньому, надзвичайно вдатному виступі "Шумки" в Галл 3,000 глядачів, стоячи, з захопленням оплескували виступ ансамблю, висловлюючи в той спосіб свій подив та признання виконавцям чудових українських танків.

В Оттаві "Шумка" виступала перед будинком парляменту й там танцюристів привітав федеральний посол із західного Едмонтону п. М. Ламберт, який при тій нагоді сказав: "Шумка" повинна була бути вислана Албертою, як представник Алберти, щоб танцювати перед королевою в Оттаві 1-го липня ц.р." Опісля п. Ламберт опроваджував членів ансамблю по будинку парляменту та показав їм Залю Конфедерації та Канадський монетний двір, де друкують канадські гроші.

Ансамбль втішався теж дуже великим успіхом у всіх чотирьох виступах на Експо-67. Тут понад 12,000 глядачів любувалося й захоплювалося складними танками та подивляли запал, з яким молоді танцюристи вливали свою душу й почування в поодинокі танки.

А п. Дж. Крейгтон з Ли Фу Фалий (професійна танцювальна компанія) сказав: "Треба прямо подивляти, що четверте покоління канадців українського роду зуміло зберегти так багато з багатої української культури. Ви зовсім відмінні від багатьох других груп, які я мав нагоду бачити, бо кожний з вас з гордістю та захопленням виявляє притаманний характер та вдачу українського народу".

В суботу 5 серпня в 7-ій годині ранку два автобуси компанії "Ґрейгаунд" завезли членів ансамблю на оселю Українського Народного Союзу "Союзівку" в горах Кетскил, 100 миль від Ню Йорку. І там знов танцюристи захоплювали своїми виступами численну публику, а управа оселі віддячилася їм гостинністю за їхній труд.

На закінчення треба сказати, що така поїздка, як ця трапляється лиш раз в житті і члени ансамблю дуже задоволені й вдячні всім тим, що їм вможливили цю поїздку відбути.

Ансамбль зокрема є зобов'язаний директорові комітету Сторіччя Канади в Галл п. Дж. Белло, який в імені міста Галл сердечно й щиро гостив членів ансамблю.

Ансамбль вдячний теж українським православним парафіям в Оттаві та Монтреалі за їхні сердечні прийняття, які вони приготовили ансамблеві.

Вдячність ансамблю належиться у великій мірі теж президентові Едмонтонської ради народного мистецтва п. Дзеникові, управі міста Едмонтону та провінційному урядові Алберти, як теж усім організаціям та поодиноким особам, що своїми пожертвами причинилися до нашого успіху та загалом вможливили поїздку та виступи ансамблю "Шумка" на сході Канади.

Н. Крайчий,
провідник ансамблю

Дрібні оголошення

MIKE PATRICK
LANDSCAPING AND CONSTRUCTION
Rototilling, Landscaping, Pruning, Lawn Maintaining, Fences & all Concrete Work
11618 - 95A St 474-0598

● ПОТРІБНО
робітника на цвинтар. Повинен уміти їхати троком та працювати трактором. Платня згідно з умовою. Зголошення до "Українських Вістей".

ЧЕСЬКИЙ ЛІТАК РОЗБИВСЯ В НЮФАУНДЛЕНД

Чеський пасажирський літак совєтського виробу впав на землю й експлодував дві милі від летовища в Гендер, Нюфаундленд. В катастрофі згинули 34 особи, 35 осіб важко покалічені й попечені. Літак летів з Праги до Гавани на Кубі.

ЗДОБУВ ВІДЗНАЧЕННЯ

Евген Запісоцький, 23-літній едмонтонський учень-підмайстер теслярства, був третій згори в дев'яти міжнародних змаганнях учнівства в теслярськім ремеслі, що відбулися в Бирнабі, Бр. Колюмбії.

Запісоцький змагався з контестантами з 17 держав, також з контестантами з Бр. Колюмбії і Саскачевану.

Провінційний Музей Архів в Алберті

День 6 грудня, 1967, вибрано як дату офіційного відкриття Провінційного Музею і Архівів Алберти — сказав провінційний секретар Амвросій Головач.

Музей і архів побудовано в Едмонтоні на площі над рікою, де стоїть колишня палата провінційного губернатора. Побудовано нові модерні будинки і збережено також губернаторську палату.

Головна ціль музею є зберігати природну й людську історію Алберти та постачати споріднені освітні услуги. Завданням архівів є збирати і зберігати важливі історичні документальні матеріяли Алберти.

Музей буде влаштовувати вистави матеріялів, що стосуються історії і ремесла, професій, щоденного життя, релігійного життя, побутового життя в даних околицях ітд. В архівах будуть збірки документальних матеріялів з історії Алберти.

Одержали стипендії

Провінційний секретар Алберти, Амвросій Головач, проголосив стипендії за кращі успіхи студентів в ділянці "розвитку культури" — музики, драми, танцю, ремесла і бібліотекарства. Відзначено 225 албертійців, в тому таких українців:

В ділянці бібліотекарства: п-на А. Цибульська, Калґарі, $500; п-і Ґ. Помагач, Едмонтон $500; п. Г. Порохівник, Едмонтон, $500; п-на С. Йопик, Едмонтон, $500.

В ділянці драми: Петро Кабанович, Ред Дір $100; Олекса Дякун, Едмонтон, $400; п-а Л. Сулима, Едмонтон, $250; п-на Діяна Боднар, Едмонтон, $25;

В ділянці танців: п-а А. Лупул, Калгарі, $125; п-а М. Трук, Едмонтон, $75.

В ділянці музики: п-і Д. Гамалюк, Едмонтон, $300; В. Гриців, Едмонтон, $150; п-а Ірина Кунда, Форт Саскачеван, $150.

В ділянці розвитку культури: Дж. Озіпко, Едмонтон, $100.

Іван Козяк написав ключ до біології 30

Іван Ф. Козяк, Б. Ед., колишній вчитель в гай скул в Ледук, видав "ключ" для вчителів, що вчать біологію 30. Цей провідник опирається на підручнику біології "Елементс оф байолоджі" Вейсса. Ця нова книжка ("ключ") має відповіді на сотки питань, які є в книжці Вайсса. Підручник Козяка переглянув п. Ґетрінгтон, редактор шкільних книжок видавництва МкҐрав Гилл, що видало книжку Вайсса. Підручник Козяка є зареєстрований (копірайт) на ім'я І. Козяка.

Іван Ф. Козяк

В "ключеві" є відповіді на питання, що відносяться до поняття біології, студії різних функціональних систем, полів, дідичности, розвитку гормонів тощо.

П. І. Козяк закінчив гайскул в колеґії св. Йосифа в Йорктоні, Саск., в 30-их роках і одержав свій ступінь Беч. оф Ед. в Албертському університеті, де він спеціялізувався в математиці та біології. Через 25 років він був учителем, головно по гай-скулах, а при цьому працював багато суспільно, головно помагаючи старшим людям, та даючи поради молоді.

Коли п. Козяка запитали, чи на його думку людина походить від малпи, він відповів, що між предками людей та мавп немає ніякого ближчого зв'язку.

Під цю пору п. І. Козяк є одним з черменів комітету сторіччя Канади для Ледук та округи, є членом управи Лайонс клаб в Ледук та бере живу участь в діяльности багатьох інших товариств.

НАСЕР ПЕРЕШКОДИВ ВИКОНАТИ ПЕРЕВОРОТ

Кружляють чутки в арабських столицях, що Насер викрив змову проти його влади.

Органи безпеки арештували маршала Гакім Амера, донедавна довіреного співробітника Насера, і велике число вищих офіцерів.

Вістка про змову й арештування не появилася письмом в арабських столицях, де преса є під урядовою контролею, однак коротка новинка появилася в часописі в Кувейт, а дипломатичні кола зібрали різні версії про заговір в Альжирії, Хартумі, Тунісі та інших арабських місцях.

"Про це ми не маємо безпосередньої вістки", сказав один західний дипломат на Середньому Сході. "Усі вістки походять з другої руки. Однак вони поширені так далеко й так швидко, що ми схильні вірити, що щось діється в Каїрі".

Після погрому у війні з Ізраїлем Насер затримав під вартою 150 єгипетських генералів і полковників.

Ціни фермерських продуктів

Худоба в Едмонтоні

Вибрані бики 26.50 — 27.35, добрі 25.50 — 26.60, середні 24.50 — 25.50. Вибрані ялівки 24.25 — 25, добрі, 23.50 — 24.25, середні 22.50 — 23.50. Добрі корови 17 — 17.50, середні 16 — 16.50, на консерви 13 — 15.75.

Добрі бугаї 18 — 19.50.

Добрі бички на годівлю 25 — 27, Звичайні до середніх 19 — 24, добрі телички на годівлю 22 — 23.50.

Добрі до вибраних легкі телята (віл) 25 — 27, добрі до вибраних телята на м'ясо 23 — 25.

Свині А справлені 26.50, льохи 13 — 17 за 100 фунтів ваги.

Добрі до вибраних ягнята на м'ясо 18 — 19 за 100 фунтів ваги.

Збіжжя

Овес: Екстра 3 СВ 92, 3 СВ 92, Екстра 1 фід 92, 1 фід 91, 2 фід 88, 2 фід 85.

Ячмінь: 1 і 2 СВ 6-гранний 1.30, 1 СВ 2-гранний 1.30, 2 СВ 2-гранний 1.28, 3 СВ 2-гранний 1.25, 1 фід 1.25, 2 фід 1.23, 3 фід 1.20.

Жито: 2 СВ 1.07, 3 СВ 1.02, 4 СВ .83.

Льон: 1 СВ 3.26, 2 СВ 3.21, 3 СВ 2.96.

Ріпак: Но. 1 $2.15, Но. 2 $2.00, Но. 3 $1.80.

"ВІДЬМА З БУХЕНВАЛЬДУ"

В тюрмі в Айхах, Західній Німеччині, повісилася 60-літня Ільза Кох, "відьма" з концентраційного табору в Бухенвальд, яка мала умбри, зроблені з людської скіри. Її чоловік Карль Кох був комендантом табору.

Ільза була засуджена на досмертну в'язницю за бестіяльські вчинки, яких допускалася над в'язнями в таборі.

УСЛУЖЛИВІ БАНДИТИ

Два озброєні бандити вломилися вночі до дому на передмісті Мелбурн, в Австралії, і по хвилині перепросили власника. Сказали що зробили помиклу. Бандити хотіли ограбити багатого чоловіка, що живе в іншому домі й на іншому передмісті.

Заки відійшли, зв'язали власника дому а опісля потелефонували до поліції, щоб його розв'язали. Один з бандитів навіть лишив ніж, щоб було чим шнурки розрізати.

БІЙ НАД СУЕЗОМ

В південному кінці Суезького канала спалахнув у понеділок бій між ізраїльською і єгипетською артилерією, який припинили над вечором обсерватори Об'єднаних Націй. Ізраїль сказав, що мав одного вбитого й одного пораненого, а Єгипет сказав, що мав одного вбитого і трьох поранених.

П'ять хвилин перед припиненням бою ізраїльська артилерія затопила в каналі єгипетський протиторпедний човен.

Кожна сторона винує іншу за спровокування бою.

ХІРОПРАКТОР

Д-Р ВІКТОР БАЙРАК
(хіропрактор)
СПЕЦІЯЛІСТ ВІД ХРЕБТА, КОСТЕЙ І НЕРВОВИХ НЕДУГ, ЩО ЧАСТО СПРИЧИНЯЮТЬ БОЛІ В ЦІЛІМ ТІЛІ ТА ГОЛОВІ

Dr. V. A. Bayrock
9617 - 111th Ave., Edmonton, Alta.
X - Ray ТЕЛ.: офісу 422-7656
дому 479-3480

Втікають тисячі населення в Китаю

Тисячі китайців утікають з великого міста Кантону з переляку, що може вибухнути громадянська війна в провінції Квантунг.

Бої в південній метрополії відбуваються майже кожного дня між прихильниками і противниками комуністичного лідера Мао Цзе-дуна.

Втікачі оповідають, що 50,000 людей утікає на південь до Гонг Конгу і військо стримує на дорогах усіх, що не мають дозволу на подорожування.

Мирон Тарнавський
агент фірми
BLAZOSEK TRAVEL LTD.
9656a-107a Ave
Ph.: 424-5370
EDMONTON

ПОМОЖЕ ВАМ У ВАШИХ ПЛЯНАХ ПОДОРОЖІ

Яка би не була Ваша подорож, для приємности чи з потребою, **Мирон Тарнавський** готовий помогти у Ваших плянах, щоб Ви не потребували турбуватися. Ви тільки скажіть, що хочете бачити, як хочете подорожувати, як довго хочете десь затриматися, скільки грошей видати, і **Мирон Тарнавський** дасть Вам усі інформації, перебере Вашу справу і поробить усі замовлення, поладнає справи **пашпортів, візи і вимоги здоров'я.**

Мирон Тарнавський працює в нашій компанії як аґент. Він має широкий досвід і кваліфікації дати якнайліпшу услугу. Він є під особистим проводом п. Стен Блазосека, менеджера, який має 25 років досвіду в туристичній індустрії.

Поручаємо його нашим приятелям і знайомим, і вони можуть звертатися до нього у своїх справах з повним довір'ям.

Наша услуга не коштує Вас цента більше, ніж мали б Ви заплатити денебудь інде.

Посилайте гроші в Україну

Дістаньте за них найбільше
Ви не платите коштів посилки

Доларові цертифікати ЗДА
найліпший дарунок
Найцінніший дарунок

Лише американські долари
Дають вашим рідним чотири рази більше, ніж готівка рублями. Ваші рідні вам потвердять це.

Лише доларові цертифікати ЗДА
дають змогу вашим рідним купити усе, що захочуть — поживу, одежу та багато, багато інших речей — американських, західноевропейських і місцевих — у спеціяльних доларових крамницях Внешпосилторг по дуже низьких, спеціяльних доларових цінах. Ваші рідні потвердять це.

Повна гарантія
Ніякі оплати

За цю услугу нема абсолютно оплати, не платить ні посилаючий, ні той, що отримує, бо витрати платять Внешпосилторг.

Замовте тепер
ЗАМОВТЕ ЛИШЕ ЧЕРЕЗ INTERTRADE EXPRESS CORP.
125 East 23rd Street
New York, N. Y. 10010
Скажіть собі післати безплатний каталог.